

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa Nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacje otwarte wolne od opłaty.

Przenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy przenumerują od 1 stycznia do końca czerwca, lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. Przewodnik przenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkorazowe po 6 ct. od miejsca jednego wiersza. Inseraty przyjmują w Austrii i Niemczech wszystkie agencje anonsów: we Francji w Paryżu wyłącznie agencja p. A. d. a. m. Carrefour de la Croix Rouge 2.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską“ wynosi całorocznie w miejscu (od 1 stycznia do końca grudnia) 12 zł., pocztą 16 zł.; półrocznie (od 1 stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 zł., pocztą 8 zł.; ćwierćrocznie (od 1 stycznia do końca marca) w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct.

Przenumerowujący cało- i półroczni (którzy przenumerują od 1 stycznia do końca grudnia, lub od 1 stycznia do końca czerwca) otrzymują „Przewodnik naukowy i literacki“ dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. Przewodnik przenumerowany osobno kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2 zł., ćwierćrocznie 1 zł.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie przenumeraty.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najlaskawiej nadać dziedzicznemu członkowi Izby panów, Karolowi hr. z Brzezia Lanckorońskiemu, godność c. k. podkomorzego.

J.E. Pan Minister spraw wewnętrznych przeznaczył nowo mianowanych starostów: Hipolita Sabata do Kossowa, Władysława Krzaczkowskiego do Kamionki Strumiłowej; przeniósł zaś starostów: Aleksandra Zaborowskiego z Myślenic do Chrzanowa, Antoniego Vitaliego z Śniatyna do Myślenic, Antoniego Andahazego z Buczacza do Śniatyna, a Mieczysława Polikowskiego z Borszczowa do Grybowa; nareszcie powołał starostą Tadeusza hr. Dzie-

daszyckiego do służby przy wysokim ministerstwie spraw wewnętrznych.

J.E. Pan Namiestnik porucił kierownictwo starostwa borszczowskiego sekretarzowi Namiestnictwa Józefowi Salamoniowi, a kierownictwo starostwa buczackiego, komisarzowi powiatowemu, Norbertowi Lorschowi; nareszcie przeniósł komisarza powiatowego Augusta Jorkascha-Kocha z Namiestnictwa do Brzeżan.

C. k. krajowa Dyrekcja skarbowa zamianowała kontrolorów podatkowych: Adama Godlewskiego, Wojciecha Heinricha, Antoniego Tinza i Rajmunda Siennickiego poborcami podatkowymi, zaś adjunktów podatkowych: Albina Wojcikiewicza, Józefa Poesta, Stefana Długosza, Mikolaja Pochowskiego i Michała Witoszyńskiego kontrolorami podatkowymi.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 30 grudnia.

W obu parlamentach monarchii dezorganizacja stronnictw zrobiła w ostatnim roku postępy, które możnaby nazwać zatrważającymi, gdyby nie nadzieja, że po załatwieniu kwestyi ugodowej i po zażegnaniu burzy w sprawie okupacyjnej dezorganizacja nie posunie się dalej. W Radzie państwa ostatnia sprawa nie jest jeszcze zażegnana, bo w styczniu odbędzie się tam wielka kampania traktatowa, w której osiłą rozpraw stanie się niezawodnie okupacja. Po tem jednak, co zaszło w delegacyach, można przypuścić, że kampania ta będzie tylko rekapitulacją tego, co Herbst, Giskra i ich towarzysze opozycyjni powiedzieli w Budapeszcie. Nie przybędzie zatem nowy motyw dezorganizacyjny,

lecz tylko istniejący już zostanie cokolwiek zaostrowany.

Węgierski parlament obecnie w lepszym znajduje się położeniu pod względem organizacyi stronnictw niż Rada państwa. Dotychczasowa większość liberalna wprowadziła znacznie się zmniejszyła, ale mimo to stanowi większość tak pewną i stanowczą, że Tisza mógł pozostać u steru, nie robiąc żadnych ustępstw dla secesjonistów. Po za stronnictwem liberalnem nie istnieje partya, na której mógłby się oprzeć nowy gabinet z odmiennym systemem. Jedno bowiem stronnictwo t. j. skrajna opozycja, jest niezdolne do rządzenia z powodu, że żąda rzeczy niewykonalnych i zamiast nabierać lepszego taktu politycznego traci nawet ten, który dotąd posiadało, drugie zaś stronnictwo, wrzekomo konserwatywne, kierowane do niedawna przez br. Sennyeyę a obecnie na łaskę losu zostawione, nie może stać się rządowym, bo samo nie wie, czego ma żądać i do czego dążyć. Brak programu zarzucano zawsze br. Sennyeyowi a mimo to konserwatyści nie pomyśleli o usunięciu tej słabej strony. Wskutek tego uważani są za żywioł czysto negacyjny. Pokrewne ostatniemu stronnictwu ale z niem dotąd niepołączone żywioły, tak zwani dziecy, błagają się w Izbie bez myśli przewodniej i jeżeli nie wrócą napowrót do stronnictwa liberalnego a zechcą odegrać jaką taką rolę, to będą musieli pomyśleć o nowem stronnictwie. Między dzikimi nie braknie osobistości, które mogą stać się punktami krystalizacyjnymi dla nowej organizacyi.

W Radzie państwa istnieje dawna większość, ale jej solidarność ogranicza się dziś tylko do kwestyi konstytucyjnych, a więc właśnie do tych, które obecnie nie wchodzi w grę. Gdyby na porządek dzienny wypłynęła uгода z Czechami lub inna sprawa

tej kategorii, wszystkie kluby wiernokonstytucyjne znalazłyby się niezawodnie na wspólnym stanowisku odpornym. Ponieważ na to się wcale nie zanosi, przeto solidarność klubów jest dziś iluzoryczną. Kwestya okupacyjna wykazała ten brak solidarności a przedtem już sprawa odnowienia ugody z Węgrami bardzo nadwładzała węzeł, łączący wszystkie kluby w jedną całość.

I Rada państwa posiada już grono „dzikich“, którzy wracać nie chcą do klubów, a nowej partyi zorganizować nie mogą. Między dzikimi Rady państwa nie braknie także znakomitości parlamentarnych, około których ugrupowałyby się osobne frakcyje, ale pora obecna nie sprzyja nowej organizacyi. Mandat dzisiejszych deputowanych jest już na schyłku, więc wszyscy chcą już wytrwać na dotychczasowych stanowiskach aż do wyborów. Ze taki stan rzeczy nie przyczyni się do uproszczenia akcji wyborczej, to rzecz naturalna. Stronnictwo wiernokonstytucyjne może nawet ponieść dotkliwie straty, jeżeli jego przeciwnicy wyzyskają zręcznie panujący zamęt. Byłaby to kara za grzechy polityczne, które stronnictwo to popełniło w ostatnich czasach w delegacyach i w Radzie państwa.

Rada państwa.

* ** Wiedeń, 28 grudnia (Korespond. Gazety Lwowskiej.) Zapowiedziane w ostatnim sprawozdaniu posiedzenie Izby wyższej odbyło się dzisiaj. Przy niezbyt licznym udziale członków i w obecności wszystkich ministrów z wyjątkiem hr. Mannsfelda zajął posiedzenie prezes ks. Karol Auersperg o godz. 12 min. 10, oznajmiając, że na złożone przezeń w imieniu Izby życzenia Cesarzowej J.Mei z okazji urodzin otrzymał najniżejściwsze podziękowanie.

Z ministerstwa skarbu nadeszło zawiadomienie, że prowizoryum budżetowe na pierwszy kwartał r. 1879 otrzymało sankcyę.

LISTY PARYSKIE

XLIV.

Radość Laponczyków. Pierwszy śnieg. Klub łyżwiarzy. Mróz i imaginacya. Jarmark noworoczny. Konkurencya. Arystokracja handlowa. Wigilia dla Alzatezyków. Réveillon i rébellion. Definicja raka. Autor Księżnej Borowskiej. Zdania prasy. Le Grand-père. L'age ingrat. M. Rosenthal i zdanie o nim. Liszta. Koniec roku.

Od kilku dni Laponczycy sprowadzeni do ogrodu aklimatyzacyjnego, zaczynają wierzyć, że „ludzie“ mogą żyć w Paryżu, synała się bowiem i trzyma dotąd śnieg, jakiego tu nie widzieliśmy od czasu pamiętnej zimy w roku oblężenia Paryża. Ciągłe, rok po roku mieliśmy tu zimy lekkie i dżdżyste, śniegu i lodu, jak to mówią, ani na lekarstwo. Od ośmiu lat sławny klub łyżwiarzy co rok zapowiadał wielką wieczorną uroczystość z pochodniami na stawie, a jak tu nazywają jeziorze w lasku Bulońskim, i co rok kończyło się na zapowiedzi, przygotowywaniach i zawieszonych oczekiwaniach, bo ani razu lód nie dotrzymał przez trzy dni i nie doszedł grubości potrzebnej do utrzymania człowieka, a tem bardziej tłumowi ślizgającego się i jeszcze liczniejszych widzów.

Tegoroczna zima zapowiada się jakoś wielce obiecująco dla Laponczyków i charbonierów, to jest handlarzy wszelkiego rodzaju węgla, które tu stanowią główny materiał opałow i kuchenny, bo drzewo to się ku-

puje i płaci tak, jakby było cynamonem. Z wielu stron Francyi donoszą już o wielkich mrozach, ale wielkość ta jest bardzo względna, bo na przykład z placem prawie piszą z Nancy, że tam przed trzema dniami termometer wskazywał aż 7 stopni niżej zera, a i w Paryżu już dwa razy był niezwykły mróz, bo 5 stopni (to jest podług Reaumur'a tylko 4) a jeszcze i to dodać należy, że dopóki nie ma śniegu, to Paryżanie nie bardzo zwracają uwagę na trochę mniej lub więcej zimna, ale śnieg, choćby termometr wskazywał zero, straszy ich i przez imaginacyę przejmuje zimnem.

Ta imaginacya, to wielka psotnica. Ja sam pamiętam, że nieraz za młodszych lat, w kraju, wyszedłszy z rana na ulicę nie czułem, żeby tam znów było tak bardzo zimno, ale jeżeli przechodząc koło ratusza podniosłem głowę i zobaczyłem, że wystawiono liczbę 15 albo 18, to mi się zaraz zimno robiło i podnosiłem do góry kołnierz od płaszcza i jak mogłem, chowałem się w nim z uszami....

Nie można dziś zaręczyć, czy za trzy dni będzie jeszcze biało na ulicach, ale w tej chwili nadaje to fizjonomii Paryża zupełnie odmienny wyraz, i klub łyżwiarzy zaczyna ręce radosnie. Rzeczywiście nigdy nie ślizgawka w lasku Bulońskim nie była tak pożądaną i nie zapowiadała się tak świetnie jak obecnie, kiedy dzięki coraz liczniejszemu Skating-rinkom, cały elegancki świat paryżki obojętnej płci umie ślizgać się nie na łyżwach wprawdzie, ale na kółkach pod podszewkami obuwia, co zapewne i na lodzie da się zastosować i będzie nawet daleko łatwiejszem niż rzeczywiste ślizganie się na łyżwach.

Ale nie sam tylko śnieg zmienił fizjonomię Paryża; wchodzi tu jeszcze inne czynniki. Przed kilku laty, dopiero w Wigilię Bożego Narodzenia wspaniale bulwary na całej przestrzeni od kościoła ś. Magdaleny aż do placu Bastylii zmieniały się w prawdziwe pole jarmarku. Rozmaici przemysłowcy, uzyskawszy na to specjalne każdoroczne upoważnienie, stawiali naprzecde małe kramiki i zapełniali je różnorodnymi cackami albo drobnymi przedmiotami podręcznego użytku, wabiąc przechodniów, a właściwie mówiąc, tłumy wychodzących umyślnie na tę przechadzkę, żeby sobie albo dzieciom kupić to, co im w oczy wpadło, albo czego się dzieciaki naparły, bo prawie bez wyjątku bywały to przedmioty bardzo tanie.

Drobni przekupnie waleczyć muszą teraz z niebezpieczną konkurencją; od kilku lat bowiem wszyscy bez wyjątku kupcy, zaczęwszy od wspaniałych magazynów Luwru. Bon-Marché, Printemps i Tapis Rouge aż do najskromniejszej księgarni, na miesiąc przynajmniej przed Nowym Rokiem zmieniają się w sklepy zabawek i różnorodnych przedmiotów. Sprzedaż tych drobnostek nie była nigdy rzeczywistym celem handlu tych magazynów, był to tylko wabik, za pomocą którego ściągano się kupców na inne, większej wartości i ceny przedmioty.

Zważywszy niesłychane koszty utrzymania takich, bez przesady powiedzieć można, pałaców handlowych, sprzedaż tych cacek w świetnych sklepach tych nie mogła stanowić rzeczywistej konkurencji dla owych biednych kramów, rozłożonych na desce, bo jedna i druga strona miała właściwych sobie klientów. Ale w tym roku wielkie sklepy nie poprzestają na wystawianiu tych drobnych

przedmiotów w swoich wspaniałych oknach, one zamiast je sprzedawać, dają je zupełnie darmo i ogłaszają to hucznie i szumnie na czwartych stronach wielkich i małych dzienników.

To już doprawdy trochę zanadto; jakże biedny, najczęściej na tę porę tylko zaprowiantowany kramarz ma ryzykować choćby niewielkie nawet koszty chwilowej instalacyi i kupna drobniaków, które o kilkadziesiąt krótków od niego rozdawane są darmo? Na próżno siłłby się wynaleźć amatorów, bo sążniste reklamy owych matadorów zapowiadają wszystko, o czem tylko pomyśleć można: zabawki dziecięce, cacka, gry, bębenki, pałasze, mebelki, lalki, zwyczajne i mechaniczne, koniki drewniane i cynowe, narzędzia ogrodnicze, cyrkle, książki, rysunki, cukierki i nie skończyłbym dziś, żebym chciał wszystko wylizywać, co ci panowie darmo rozdają kupującym jakiegokolwiek poważniejszy przedmiot.

Niesłychany wzrost i rozwielenienie się kilku wielkich magazynów nowości od wielu lat już radykalnie prawie zmodyfikowały nawyki handlu i ogólną sytuację handlu. Magazyny, które wymieniliśmy powyżej i kilka jeszcze innych, to są prawdziwe karawanseraje, w których dostać można wszystko, co tylko w życiu może być potrzebnem. Te olbrzymie magazyny czynią sobie wzajemnie zaciętą konkurencję i Bóg wie co wydają, aby sobie zwabić i zatrzymać raz zwałionych klientów.

Ten daje u siebie śniadania à la fourchette, tamten rozdaje w podarunku wyborowe perfumy, ów wyprawia koncerta, a wszyscy do kupionych towarów dodają przez cały ciąg roku baloniki, nuty na fortepian, obraz-

Izba przystępuje do porządku dziennego.

Idą nasamprzód obrady nad ustawą o prolongacji ustawy wojskowej, którą komisja polityczna zaleca przyjąć w brzmieniu uchwały Izby poselskiej.

W dyskusji ogólnej pierwszy zabiera głos hr. Lew Thun, który, zwracając uwagę, że Izba poselska odmieniła nieco projekt rządowy, a komisja Izby wyższej zaleca uchwałę Izby poselskiej ku przyjęciu, dopatrzuje się w tej zmianie niebezpieczeństwa o tyle, że brzmienie uchwały Izby poselskiej możnaby tłumaczyć tak, jakoby rząd w nowym projekcie ustawy wojskowej musiał zaproponować redukcję armii. Trzeba przeto zapobiedz, aby Izbie wyższej, godzącej się na owo brzmienie, nie przypisywano podobnej intencji. Izba poselska przyjęła wniesione podczas obrad swych brzmienie §. 1go, odmienne od projektu rządowego, pod wrażeniem wywodów o smutnej sytuacji finansowej. Prawda, że ona smutna; sam nazywałem ją po właściwemu imieniu już dawniej; rząd wziął mi to za złe, ale odtąd z innej strony malowano ją w barwach o wiele jeszcze jaskrawszych. Od owej chwili, gdy ja mówiłem o sytuacji finansowej, nastąpiły wypadki, które pomnażają jeszcze trudności finansowe. Ale wszystko to powinno stać się tylko pobudką do poważnego nakoniec zastanowienia się nad kwestią, w jaki sposób zaradzićby klęskom finansowym. Nie przeczę, że teraźniejsze instytucje wojskowe nakładają wielkie ciężary; ale to nie u nas tylko, lecz w całej Europie — ciężary zaledwie już znośne. Zachodzi pytanie, kiedy to powszechnie państwa odczują. Mojem zdaniem chwila ta póty nie nastanie, póki się nie skończy wielkie przesilenie rewolucyjne, które zawisło nad Europą, póki nie wybuchnie wielka wojna powszechna, po której ludy, opadłszy z sił w walce, same bronią i postarają się o pokój trwały. Czy w chwili powszechnej gotowości zbrojnej Austrii sama, i to jeszcze wobec tak złowrogich stosunków międzynarodowych, mogłaby rozstać się z tym systemem, jest rzeczą co najmniej wątpliwą. Mniemanie, jakoby sytuacja finansowa dała się naprawić obniżeniem wydatków wojskowych, jest mylne; a co najmniej żadne zgromadzenie parlamentarne nie powinno apodyktycznie twierdzić tego, dopóki sprawa nie zbadana najdokładniej. Dawniej już ośmieliłem się twierdzić, że nie budżet wojskowy przyczyną naszej nędzy finansowej, lecz podwyższenie wydatków we wszystkich gałęziach naszej administracji w ostatnich sześciu latach pokoju. Mojem przeto zdaniem tam leczyć trzeba, gdzie złe ma swój początek. Obniżenie wydatków wojskowych mogłoby zresztą nastąpić po obniżeniu innych kosztów; odpowiedź zaś na pytanie, czy można obniżyć budżet wojskowy, zawisła od zbadania kwestii, czy wobec powszechnej powinności wojskowej można zaprowadzić oszczędności bez wstrząśnienia całej organizacji wojskowej. Powagi wojskowe mówią, że nie. Pomyśl naprawienia finansów za pomocą redukcji armii polega na zaprowadzeniu tak znacznych oszczędności, że przestalibyśmy zaciągać długi Izba wyższa atoli powinna się zastrzec przeciw tej niedorzeczności, żeby pod pozorem naprawienia finansów burzono organizację wojskową, a tymczasem w innych gałęziach administracji tak rozrzutnie szafowano pie-

niadzi, iż oprócz zburzenia organizacji wojskowej doczekalibyśmy się nadto zupełnej ruiny finansowej. Ten byłby skutek agitacji, rozsiewającej fałszywe nadzieje co do redukcji armii, wprowadzającej w obłąd ludność opodatkowaną. Agitacja ta odnosi się już do przyszłych wyborów do Rady państwa, w których niedługo pragnąłby popisywać się przed ludem na ten temat dla zyskania sobie lub zachowania popularności, popisywać się jako prawdziwy obrońca dobra ludu. Mniemam przeto, że potrzeba nam w jakikolwiek sposób określić interpretację naszej uchwały dzisiejszej, aby nie kolportowano twierdzenia, że cała Rada państwa podziela nierzadko o naprawie finansów za pomocą redukcji armii.

Sprawozdawca komisji bar. Hein zgadza się na wywody preopinanta i stwierdza, że Izba wyższa nie zmierza do redukcji armii.

Minister obr. kraj. gen. bar. Horst: Pozwalam sobie imieniem rządu zalecić projekt ku przyjęciu. Rząd nawet takim brzmieniem jego czuje się nieskrępowanym, by w roku przyszłym wnieść projekt nowej ustawy wojskowej, jaki wydawać się mu będzie stosownym wśród danych okoliczności, i jest przekonany, że gdyby te okoliczności wymagały zachowania siły zbrojnej w stanie dzisiejszym, z pewnością będzie mógł liczyć na patryotyczne w obu Izbach Rady państwa popomaganie sytuacji, tudzież, że zmiana ustawy wojskowej nastąpi w sposób, jak tego okoliczności będą wymagały.

Mister skarbu bar. Pretis: Co się tyczy samej redukcji armii, rzecz to dla Austrii niepodobna, dopóki nie zacznie się rozbrajać inne państwa. Co do sytuacji finansowej, z pewnością ona trudna. Hr. Thun słusznie twierdzi, że w innych, prócz wojskowej, gałęziach administracji więcej wydawano, niż powinno się było wydawać; ale niepodobniostwo było oszczędzać, gdzie chodziło o podtrzymanie instytucji, z których bytem wiąże się interes publiczny. Jakkolwiek jednak położenie rzeczy pod względem finansowym jest trudne, stanowczo wypada ministrowi odpiąć mylnie przypuszczenia, jakoby Austrija nie zdołała uczynić zadość swoim zobowiązaniom. Austrija czyni i będzie czyniła im zadość, acz wielkie ztąd dla ludności ciężary. Jeśli nie nastaną wypadki nieprzewidziane, powiedzie się nam przy jaknajwiększej oszczędności w kilku latach przywrócić lud. porządek i równowagę w naszym budżecie. Wielkiego potrzeba trudu i wielkich ofiar, ale z spokojem i z otuchą można spoglądać w przyszłość.

W dyskusji szczegółowej do §. 1go zabiera głos znów hr. Lew Thun i raz jeszcze charakteryzuje uchwałę Izby poselskiej w duchu redukcji armii jako środek agitacyjny w niedalekich wyborach do Izby poselskiej.

Bez dalszej już dyskusji przyjęto całą ustawę w drugim i trzecim czytaniu.

Bez wszelkiej dyskusji zaś uchwalono w drugim i trzecim czytaniu ustawę o rekrutacji w r. 1879.

Poczem sprawozdawca komisji ekonomicznej Winterstein zdaje ustnie sprawę z obrad jej nad traktatem handlowym z Niemcami i wnosi, aby go przyjęto — co też bez dyskusji się dzieje.

Nakoniec bez dyskusji uchwalono usta-

wę o prowizoryum w stosunkach handlowo-politycznych z Włochami.

W miejsce członków delegacji, którzy złożyli mandaty, wybrano dziś: bar. Engertha, hr. Goëssa, bar. Mayra, hr. Merana, ks. Porcę, hr. Thurna, bar. Apfalterna.

Koniec posiedzenia o godz. 2 — Następne nie naznaczone.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Program cłowy Bismarcka)

Wspomnieliśmy już o piśmie kanclerza niemieckiego wystosowanym do Rady Związkowej w przedmiocie reformy cłowej. Książę Bismarck występuje w nim otwarcie jako zwolennik cel protekcyjnych i podwyższenia podatków pośrednich czyli konsumcyjnych. Oświadcza się także mimochodem za zaprowadzeniem monopolu tytoniowego a to ze względów czysto fiskalnych. Oto niektóre ustępy tego pisma, które w całych Niemczech ogromnie sprawiło wrażenie:

„Interes reformy finansowej polega zdaniem mojem, przede wszystkim na zmniejszeniu podatków stałych przez powiększenie niestałych dochodów cesarstwa.

Podatek stały, który w oznaczonej napróżd wysokości pobieranym bywa od każdego opłacającego podatki i w razie koniecznym ściągającym bywa na drodze egzekucji, już z natury swojej daleko jest przykrejszym, aniżeli wszelki podatek niestały, który opłacanym zwykłe bywa w cenie towarów. W większej części Niemiec podatki stałe łącznie z podatkami komunalnymi, doszły do wysokości uciążliwej ludności a ekonomicznie nie usprawiedliwionej. Najbardziej cierpią obecnie na podatkach stałych te średnie klasy, których dochody dochodzą do 6.000 marek, i które przez egzekucyjnie ściągane lub po nad siły płacone podatki stałe, bardziej jeszcze są uciskane, aniżeli najniższe klasy podatkowe. Jeżeli reforma podatkowa, jak to mi się wydaje koniecznem, ma ulgę spowodować aż do tych granic, to rewizję taryfy cłowej trzeba rozpocząć na bardzo szerokiej podstawie. Im więcej przyniesie dochodów system cłowy, tem większymi być mogą i muszą ułatwienia na polu podatków stałych.

Celem pozyskania przy rewizji odpowiedniej podstawy, należy zdaniem mojem nie tylko pewne artykuły, stosowne ku temu, obłożyć wyższem cłem, ale nadto powrócić do zasady, wedle której wszystkie przez granicę do kraju wchodzące przedmioty podlegają ocenie. W pruskim prawodawstwie celem z r. 1818 postawiono tę zasadę jako regułę i trzymano się jej później przy taryfie związku celnego aż do r. 1865. Z pod tego ogólnego obowiązku celnego wyjąćby należało tylko te dla przemysłu nieodzowne surowe materiały, które w Niemczech weale nie mogą być produkowane (jak n. p. bawełna), albo też w niedostatecznej ilości lub jakości. Na wszystkie zresztą inne przedmioty powinno być nałożone cło wchodowe, któreby unormować trzeba wedle wartości towarów oraz stosownie do potrzeby krajowej produkcji. Cło to pobieranem byłoby od wagi, przy bydle od sztuki albo też od wartości, jak np. przy wagonach kolejowych, żelaznych okrętach itd. Wedle ogłoszeń cesarskiego statystycznego biura, wynosiła w r. 1877 wartość wprowadzonych towarów 3877 mil. m., z których przypada na wolne dotąd od cła artykuły okragła suma 2853 mil. marek. W sumie tej mieści się wartość całego szeregu artykułów, które w przyszłości powinny być wolne od cła, ponieważ albo należą do kategorii nieodzownych dla przemysłu surowych materiałów, wyprodukowanych za granicą, albo też z natury swej nie nadają się do ocenia, jak moneta metalowa. Z pod ocenia należałoby wyjąć także te artykuły, których wolność przywozu opiera się na konwencyach handlowych z odnosnemi państwami, albo też których wolność cłowa leży w interesie krajowego handlu. Zauważyć tu także należy, że na wolne dotąd od cła artykuły nałożone cło uniarkowane, może wywrzeć wpływ na konsumpcję tych artykułów. Nie da się przeto chwilowo obliczyć jeszcze dokładnie, jaką sumę należałoby odebrać od owych 2853 milionów marek wymienionych powyżej, po ocenie niektórych wolnych dotąd od cła artykułów. W każdym razie przypaścić można, że wartość podlegających cłu przedmiotów wynosić będzie 1.400 milionów marek, a przyjąwszy tylko 5 procent cła od wartości, roczne dochody z cel powiększyłyby się o 70 milionów marek.

(Ruch rewolucyjny w Rosyi.)

Dzienniki petersburskie napomniują tylko bardzo pobieżnie o zajściach, które od niejakiemu czasu zwracają na siebie powszechną uwagę. O śledztwie przeciw uwięzionym studentom, którzy wzięli udział w ostatnim „zgromadzeniu“ a mimo wezwania nie chcieli się rozejść, donoszą *Pet. Wied.* tylko tyle, że trzech studentów skazano na trzydniowy areszt,

resztę zaś częścią uwolniono, częścią zaś cno nagane. Pomiędzy moskiewskimi studentami, jak donosi jeden z tamtejszych listów, usiłowano w ostatnich dniach także wszcząć „zamieszanie i niespokój.“ Agitatorzy byli bardzo silni, atoli większość nie dała się uwieść, lecz stawiała agitatorom energiczny opór. Studenci chcieli wystąpić *en masse*, aby wypędzić buntowników, a gdy to nie przyszło do skutku, wręczyli władzy uniwersyteckiej energiczny protest, prosząc o zakazanie zgromadzeń w budynku uniwersyteckim. Protest ten wyszedł podobno z łona studentów, zanim się jeszcze dowiedzieli o zmianie rozporządzenia rządowego. *Daily Telegraph* donosi z Petersburga, że sytuacja w Rosyi jest nadzwyczaj groźna. *De facto* panuje tam już stan obłędu. W ostatnim tygodniu uwięziono przeszło sto osób, między innymi także wielu ludzi, którzy zajmują weale znakomite stanowiska w społeczeństwie. Wszędzie pojawiają się rewolucyjne broszury. Prefekt miasta wydał rozkaz, w którym grozi surową karą wszystkim, przy którychby znaleziono broń jakiegokolwiek rodzaju. Ruch rewolucyjny ogarnia wielką część klas wyższych. Rozeszła się nawet pogłoska, że rząd zamierzył zamknąć na czas niejaki wszystkie uniwersytety i wyższe zakłady naukowe.

Adres, który studenci petersburscy chcieli wręczyć następcy tronu, opiewa: „W. Cesarzka Wysokość! Rząd mniema, że ruch pomiędzy nami został wywołany przez ludzi źle usposobionych. Jeśli Wasza Wysokość zechce sobie przypomnieć, że agitacja ta trwa od lat wielu i znalazła odgłos we wszystkich zakładach wychowawczych, to Wasza Wysokość nie będzie zapewne podzielał tego zdania. Częste objawy tego rozdrażnienia dowodzą, że przyczyną jego tkwią w nieznośnym położeniu, w jakie wprowadzono młodzież rosyjską. Studenci podlegają poza salami uniwersyteckimi dozorowi policyjnemu, podczas gdy w salach samych tracą jedne prawa po drugich. Odjęto im prawo zgromadzania się dla narad we własnych sprawach i zakazano im zbierać fundusze na bratnią pomoc. Policya ściga ich w sposób najohydniejszy; prawie na każdym zgromadzeniu groziła policya życiu pojedynczych osób. Skoro tylko jest mowa o naszych prawach, rozpędzają nas, ale gdy idzie o nałożenie ciężarów na nas, wtedy uważają nas władze za korporację i jako taką traktują. Pozbawiono nas niezależności potrzebnej dorosłym a niektórych z pomiędzy nas traktują władze jak dzieci. Coraz większe przeszkody stawiane nabywaniu wyższych wiadomości robią niebawem wychowanie przywilejem bogactwa. Ten ucisk jest jedyną przyczyną agitacji. Wiemy, co czeka studentów charkowskich a przykład ruchu kijowskiego tkwi żywo w naszej pamięci. Osoby nie powinny być karane, jeśli stosunki, wśród których żyją, są chorośliwe. Opierając się na tem wszystkiem, pozwalamy sobie prosić Waszą Wysokość o pośrednictwo w sprawie kolegów charkowskich i o zwrócenie uwagi na obecne położenie studentów.“

(Z Rumelii.)

Jak wiadomo, międzynarodowa wojskowa komisja, która miała przeprowadzić odgraniczenie Rumelii, musiała przerwać swoje prace i nie nie zdziławsz, powrócić do Konstantynopola. Korespondent *Pol. Corresp.* z Lule-Burgas wyjaśnia przyczynę tego przedwczesnego powrotu. Oto co pisze w liście z 15go grudnia: „Bułgarzy gromadzili się tłumnie i przeszkadzali komisji w jej pracach w sposób najbrutalniejszy. Obelgi, hańsasy i w ogóle groźna postawa ludności bułgarskiej musiała wzbudzić w członkach komisji przekonanie, że choćby nawet naczelnym wódz wojsk rosyjskich dał im daleko silniejszą eskortę wojskową, nie mogliby spełnić swojego zadania bez krwawych katastrof. Tęro chcieli zaś komisja konieczności uniknąć. Z wyjątkiem delegowanego rosyjskiego wszyscy członkowie są w najwyższym stopniu oburzeni takim postępowaniem Bułgarów. Po za okrąg Mustafy Basza — pierwszą stację kolejową z Adryanopola do Filipopola — nie zdołała komisja dotrzeć. Zaraz z początku musiała komisja przerwać swoją czynność z powodu nagłego zastąpienia delegata rosyjskiego. Gdy komisja sprzykrzywszy sobie nieznośne położenie, w jakim zawsze znajdowała się, niekroć wbrew woli Bułgarów ten lub ów skrawek kraju do Turcji został przyłączony, postanowiła w końcu powrócić do Stambułu, wtedy jakby na dane hasło zaczęły się zbierać tłumy kobiet i dzieci z petycjami w rękach, które koniecznie chcieli wręczyć komisji, krzycząc z całego gardła, aby Rumelię połączono z Bułgarią, gdyż naród bułgarski nie chce nigdy powrócić pod panowanie tureckie. Całe to zajście wzbudziło w komisji przekonanie, że demonstracja ta była od dawna przygotowana. Ustąpienie komisji uważają Bułgarzy za wielkie zwycięstwo, a kolizję, że im się tak łatwo udało nakłonić komisję do zaniechania prac, nie pozostanie bez wpływu na usposobienie całej ludności bułgarskiej. Z Filipopola

ki, niekiedy dziwnia ładne, wachlarze, flakoniki itp. To niesłychane rozwijanie się wielkich magazynów nowości jest prostym wynikiem wolności handlowej. Nie mogą wytrzymać konkurencji tych obłądów, mniejsi handlarze albo oddają się im w służbę, albo znacznie zniżają ceny towarów, co mogą bez trudności czynić, nie mając tak szalonych kosztów mieszkania, obsługi i dozoru jak tamte zakłady. A skarb pobiera od wszystkich podatek procederowy, i dobrze się ma z tego.

Co kraj, to obyczaj. Postna wieczera w Wigilię Bożego Narodzenia, z sianem pod obrusem i patriarchalnymi formami tak wernie zachowywanymi w krajach Słowiańszczyzny i katolickich Niemiec, przed dziesięć laty jeszcze była to *terra incognita* nie tylko dla Paryżan, ale nawet dla Francuzów w ogólności, z wyjątkiem dla Alzacyi i Lotaryngii, gdzie zwyczaj ten przejął od dawnej niemieckiej ojezyny. utrzymał się pomimo przejścia później tych prowincji w objęcie Francji, i nie zgrzeszył nawet utrzymując, że niektóre obrzędy, a szczególnie choinka z cackami, złoconemi orzechami i świeczkami dla domowej dziatwy, wysniewanie były przez Francuzów, tak jak wszystko, co tylko było alzaczkim. Dopiero, kiedy skutkiem nieszczęśliwej ostatniej wojny oderwane zostały od Francji te dwie prowincje, obudziło się, a przynajmniej zaczęło się jawić okazywać nadzwyczajne przywiązanie Francji do tych przybranych dzieci, które sobie pierwiej prawie zupełnie lekcewazyła. Od tego też czasu co rok za staraniem dam opiekunek towarzysztwa pomocy dla nie-szkańców Alzacyi i Lotaryngii, którzy prze-

siedlili się na ziemię francuską, po odejęciu tych dwóch prowincji, przygotowuje się zwykle w sali teatru Chatelet, jako największej ze wszystkich scen paryskich, wielka uroczystość wigilijna dla dziatwy alzaczo-lotaryńskiej. Scena przystroja się chorągiewami i herbami tych prowincji, pokrytymi czarną krepa. Na środku wznosi się wspaniała choinka, sprowadzona z lasów Alzacyi, strojna we wszelkiego rodzaju zabawki i łakocie suto oświetlona niezliczonymi świeczkami. Po obu stronach ciągną się długie stoły, na których nagromadzone są stosy różnorodnego ubrania dla dzieci i dla ludzi dorosłych, bo ubodzy z utraczonych prowincji korzystają także z tej patriarchalnej uroczystości. Prócz różnych przedmiotów ubrania, zwłaszcza zimowego, są także suto zastawy ciast, cukierków, cacek i znaczna liczba książeczek kasy oszczędności z pierwszą wkładką kilku franków. Wartość tych przedmiotów dochodzi zwykle do kilkudziesięciu tysięcy franków, zebranych z darów publicznych. Podczas całej uroczystości muzyka wojskowa i orfeon alzaczo-lotaryński wykonywują naprzemiennie wyborowe dzieła muzyczne. Ma się rozumieć, że łoża i balkony zajęte bywają przez wykwintną publiczność, zaproszoną na tę uroczystość imieniem komisji, zajmującej się urządzeniem patryotycznego festynu, i że o takie zaproszenie dobijają się i zawczasu nieznordowanie intrygują osoby najmłodniejszego świata.

(Dokończenie nastąpi.)

J. BONDAN

na wszystkie strony agitatorowie obficie w pieniądzu, którzy rozkładają podburzające broszury do czynnego oporu przeciwko panującemu w Rumunii bulgarskiemu. Maryya, ognistymi artykułami usiłując rozniecać nienawiść i zbrojny opór ludności bułgarskiej. Słychać, że niektórzy nowi komisarzy wysłali już do swoich podwładnych sprawozdania o niesłychanie smutnym położeniu ludności tureckiej i skonsternowaniu przy tej sposobności, że Bułgarzy ciągle jeszcze mordują spokojnych Turków, burzą i palą miejscowości tureckie.

Wczoraj obsadziły forpoczty rosyjskie po poprzednim porozumieniu się z dowódcą przednich straży tureckich kilka wsi tureckich, jak Armanli, Boghazkioi i Sarmanli pod pozorem, że rosyjski łanuch forpoczty musi stanowić prostą linię. Takie motywy podawali już Rosjanie kilkakrotnie a jeśli tak dalej pójdzie, to zjawia się oni niebawem przed linią obronną Hademkioi. Ale tutaj albo już może u wyborczych fortyfikacji wznieśli pomiędzy Kabakdzę i Czataldzę znaleźliby bardzo silny opór. Tymczasowy dowódca 4 korpusu rosyjskiego, generał Skobelew, który tu dowodzi przednią strażą armii, rozpoczął wczoraj kilkudniową podróż inspekcyjną, aby zbadać pogotowie bojowe pojedynczych oddziałów. Ręgi na intendanturę rosyjską bynajmniej nie ustają. Jakkolwiek przepisane żywności są wcale dostateczne, to jednak tak ludzie jak i konie cierpią wielką wnością. W ciągu roku usunięto trzech intendantów armii i znaczną liczbę innych przednich intendantów; ale to wszystko nie się nie przydało. W miejsce usuniętych przychodzą inni, którzy ani na włos nie są lepsi od pierwszych. Odwieziony przed niejakim czasem do Odessy intendant armii i cesarsko-rosyjski rzeczywisty rada stanu Arens, „zaoszczędził“ sobie podobno za pół roku dwa miliony rubli. W jego proces ma być uwikłanych około 80 oficerów, urzędników i liwerantów, którzy wszyscy mieli sobie „zaoszczędzić“ zbyt wielkie sumy.

(Komiwojażer Republiki).

Grono komiwojażerów paryżskich urządziło dnia 24 grudnia bankiet na cześć Gambetty, który nie tylko przyjął zaproszenie, ale powiedział o politycznych i programowych, które rym zawdzięcza całą dzisiejszą karierę. Gambetta nie zwąga gdzie i do kogo mówi, jemu chodzi o to, aby tylko mówić, wielki wiec z balkonem, z *compas* kolejowego, z trybuny w hippodromie — mówi do robotników w Belleville, do episkopów, do ziemian i — do komiwojażerów. Instytucja ta bardzo rozpowszechniona w krajach przemysłowych, nie miała o ile wiemy, dotychczas zaszczytu odgrywania roli politycznej — natomiast służyła nieraz za cel dla pocisków złośliwego humoru. Otóż Gambetta podjął się misji rehabilitowania tego stanu w opinii publicznej — może to powinowactwo ducha, a może może to interes, nie ma bowiem republika w adum zawadzie tak gorących czcicieli jak między komiwojażerami! Oni to razem z problemami towarów blawatnych i kolonialnych rozkładają i kraju procki republikańskiej idei, i przedają na wagę *netto* obok *fromage de Gruyère* także *liberté, égalité, fraternité*. Gambetta zakładał swoich kolegów, aby bronił Boże nie wywozili towaru republikańskiego za granicę; niepotrzebna przestroga, albowiem towar ten dzisiaj już nigdzie nie znajduje pokupu. „W tym, moi panowie, rzecz Gambetta do komiwojażerów, wśród walk 16 maja nieśliście nam nadzieję i otuchę. Gdy nastąpię prześladowano i tłumiono wszędzie dzielnicy, wy byliście zwiastami... pożądanymi wieści; udając się z miejsca na miejsce, zapowiadaliście stanowcze wystąpienie i nadzieję w przyszłość, wytłumaczyliście krajowi jasno wszystkie niebezpieczeństwa awanturnej polityki i nakłoniliście kraj, aby przygotował się do mężnej obrony. Za tę propagandę chciałem wam dzisiaj podziękować. Nie jesteście korporacją; jesteście młodymi ludźmi, prawie wszyscy młodszy odemnie (wesołość); ale w twardej szkole doświadczenia nauczyliście się, że istnieje ścisły związek między złą polityką a przesieleniami handlowymi, między wstrętną tyranią a nędzą, która wtedy szerzy się po całym kraju nierównie szybko, niż wszelkie epidemie. Dlatego też obawiano się waszego wpływu i po dniu 16 maja chciano sparaliżować te wpływy. Ale wy spełniliście swoją powinność i teraz możecie z zadowoleniem spoglądać na zdobyte rezultaty. (Hucne oklaski). Wielki zapas patriotyzmu i inteligencji będzie wam pomocny przy pokonaniu trudności około założenia wolnej świadomej swego zadania demokracji. Wy sami, moi panowie, będziecie musieli odegrać ważną rolę w tem dziele; wy panowie, którzy jesteście niejako „głównymi nauczycielami (sic) wykształcenia publicznego w okolicach, do których

nie dochodzą dzienniki i do których nie dochodzi w ogóle głos publiczny. Ukoronujecie wasze chwalebne dzieło i będziecie dalej działać w tym kierunku, ażeby w tym kraju powstał rząd dla kraju a nie dla innych (oklaski). Tak jest! dla Francji! Było to już od dawna głosem mojego sumienia i aktem wiary mojej republikańskiej. Mnie i moim przyjaciółom chodziło zawsze tylko o założenie republiki francuskiej; inne narody mogą zakładać sobie rządy, jakie im się podobają! Ponieważ nie mamy na myśli propagandy, która jest na nawet wstrętna, przeto stojemy ponad złościami, które nam dawniej czyniono. Nie cemy — pozwólcie mi panowie użyć utartego wyrazu — wywozić naszych teorii. (Oklaski). My mamy swoje narodowe tradycje, swój właściwą konstytucję, swoje odrębne zwżaje; mamy własność spoczywającą na niewzruszonych podstawach, której zazdrość nam cały świat i wierzącej mi, że ten zrost w ustach moich nie jest czczym frasem. Czyż z tą własnością, z tym geniuszem narodowym, z tym smakiem, z tem uzdolnieniem do uszlachetnienia wszystkich rzeczy z tą wielkością artystyczną i literacką jesteśmy może powołani do myślenia i tworzenia wszystkich innych ludzi na całej kuli ziemskiej? (Oklaski). Założmy tedy rząd wzorowy, który nie byłby podobny do żadnego z swych poprzedników, rząd, któryby był dobry tylko dla Francuzów! (Hucne oklaski i okrzyki: Niech żyje republika! niech żyje Gambetta!)

(Wadomości z Anglii)

Z Londynu pisze 24go b. m. sprawozdawca *Pol. por.*: „Pokoju rozwój wypadków na Wschodzie nie przeszkadza gabinetowi w Londynie i Petersburgu prowadzić dalej rokowań a raczej dyskusji w sprawie Afganistanu kwestyi tureckiej Podczas gdy Anglii dotarli już do Dżelalabadu i posuwają się naprzód w kierunku Kandaharu, gdzie pozostali aż do wiosny, ażeby następnie uderzyć na Kabul, jeżeli Szyr Ali albo jego następcy nie zgodzą się na ich warunki, starają się Rosjanie powetować sobie postępy angielskie nowymi zdobyczami od strony Persyi i Chin. Zdaje się najpóźniej, że pomiędzy Anglią a Rosją przyszło do porozumienia i mamy tu prawie zupełną pewność, że między Rosją a Afganistanem nie przyszedł sojusz do skutku. Z drugiej strony nie jesteśmy tu skłonni zrywać z Rosjanami z powodu ewentualnego rozszerzenia ich nie będzie zanadto zagroźono. W tym celu Rosjanie nie możemy zataić przed sobą, że mogą powstać zakłopotania z wojny domowej w Afganistanie jeżeli ona wybuchnie z powodu niecierpliwości Szyr Alego. Jako przygotowanie na tę ewentualność uważać należy uchwały rządu wzmocnienia krajowej armii indyjskiej nowym oddziałem liczącym 15.000 ludzi. Ta armia składa się obecnie z 102.000 piechoty, 18.700 konnicy, 900 artylerzystów i 3.200 inżynierów. Angielska piechota w Hindostanie składa się z 45.800 piechoty, 4.300 konnicy i 12.500 artylerji. Po wzmocnieniu tej armii nowym oddziałem, liczyć będzie ogółem 202.600 ludzi. Angielskie sferę militarne uskarżają się na brak angielskich oficerów w krajowej armii indyjskiej. Na 125.000 krajowych jest tylko 1640 angielskich oficerów, co stanowi bardzo niebezpieczną dysproporcję dla panowania angielskiego. Mimo znacznej większości, jaka uzyskała ministerstwo przy rozprawach nad kwestyą afgańską, wykazują ostatnie wybory, że popularność jego w kraju zaczyna upadać. Głównym powodem tego zwrotu w opinii publicznej jest wielki niedostatek w okręgach fabrycznych, który zwiększa jeszcze niezadowolnienie z polityki „imperialistycznej“. Ale także system niespodzianek i tajnych transakcyj zaprowadzony przez lorda Beaconsfielda, nie podobał się od dawna krajowi, który popierał konserwatywne ministerstwo tylko dlatego, ponieważ że stanowiska opozycji był jeszcze bardziej niezadowolony. Prócz tego, przy ostatnich rozprawach, przerzucili się liberalni przewoźcy do obozu przeciwników Rosji a tego tylko brakowało, ażeby większa część ludności stanęła po ich stronie. Za kilka miesięcy odbędą się powszechne wybory i wówczas przekonamy się, że gabinet Beaconsfielda, jeżeli nie zajdą nieprzewidziane wypadki, postradał znaczną część swej popularności.“

KRONIKA

(n) **Lwowska Izba adwokacka** przedsięwzięła w sobotę rozmaite wybory uzupełniające. Pomiędzy innymi wybrała Izba w miejsce zmarłego dr. Juliusza Kolisiera drugim wiceprezydentem dr. Kornela Hofmana.

— **Losowanie obrazów**, zakupionych przez towarzystwo przyjaciół sztuk pięknych na XI wystawie, odbędzie się dnia jutrzejszego t. j. 31 grudnia b. r. o godzinie 4 po południu, w sali towarzystwa gospodarskiego w gmachu Ossolińskich.

po południu, w sali towarzystwa gospodarskiego w gmachu Ossolińskich.

— **Kuch barnawilowa** już się na dobre rozpoczyna. Zawiązały się liczne komitety, które mają urządzać bale w toku zapust tegorocznych. Jeden z najpierwszych zawiązał się komitet balu prawników pod przewodnictwem p. Marcellego Madeyskiego. Bal ten odbędzie się we Wtorek dnia 11 lutego w sali Towarzystwa muzycznego. Ze starań i zabiegów komitetu wnioskować można, że będzie to równie piękny bal, jak w roku zeszłym. Komitet miał nawet napisać z Paryża porządki tańców i przybory kotylionowe. Inauguracją karnawału będzie reduta technicka, która się odbędzie 6 stycznia w teatrze hr. Skarbka. Maszkarada połączona będzie z loteryą. Rozprzedaż losów zajmą się łaskawie panie: Bossi, hrabina Cetner, Grzymalska, Hochberger, Jampoler, Ładnowska, Parłnicka, Przetocka, Rucker, Wiśniowska, Wolska, Benigna, Wolska Helena, Zachariewiczowa i Zimayer.

W programie reduty znajdziemy następujące numery: Przedstawienie sceniczne w nowo urządzonej teatrze Rozmaitości; wąż gordyjski, za którego pierwsze trafne rozwiązanie ustanowioną jest nagroda, obrazy „kominierniczo-skiograficzne“, deklamacja i koncert fonografu, obrazy mgliste, głosowanie na króla i królową, z oznaczeniem nagród i inne. Ceny miejsc stosunkowo bardzo niskie.

W kasynie mieszczańskim odbędzie się pierwszy wieczorek z tańcami w sobotę 12 stycznia.

(n) **Galicyjskie towarzystwo** muzyczne urządza w przyszłym karnawale trzy wieczorki z tańcami we własnych lokalnoścach (dom narodny) a mianowicie dnia 26 stycznia, 9 i 23 lutego. Zaproszenia rozeszły komitet w właściwym czasie. Ceny wstępu, 3 zł. od osoby, na wszystkie trzy wieczorki 6 zł., bilet familijny dla trzech osób na jeden wieczorek 6 zł. — Członkowie towarzystwa muzycznego otrzymają bilety po znizonych cenach. W celu zapewnienia sobie zaproszenia można się zgłosić do komitetu za pośrednictwem księgarni pp. Seyfartha i Czajkowskiego w rynku.

(n) **W zakładzie drohowskim** fundacyi s. p. hr. Stanisława Skarbka wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1879 roku rozmaite warsztaty dla sierot, które w r. b. ukończyły nauki elementarne i w myśl woli fundatora mają oddać się nauce jakiegokolwiek rzemiosła. Na razie będą otwarte warsztaty stolarski, szewski i krawiecki. Administracja fundacyi skarbkowskiej zamianowała już nauczycieli a pozostaje jeszcze do urządzenia warsztat ślusarski i kowalski. Ogółem przejdzie do warsztatów 9 uczniów, który w r. b. ukończył szkołę elementarną, oświadczył, że ma wielką ochotę kształcić się dalej w naukach. Niestety, życzeniu temu stoją na przeszkodzie statuta fundacyi. W samym gmachu fundacyi skarbkowskiej w Drohowsku poczyniono w ostatnich czasach ważną zmianę a mianowicie zulożono wodociąg, który rozprowadzają wodę po całym gmachu. Robotę tę przeprowadził inżynier p. Iskierski.

— **W kasynie mieszczańskim** odbędzie się w środę 1 i w poniedziałek dnia 6 stycznia próby muzyczne kapeli 30 pułku liniowego br. Ringelsheim. Początek o godzinie 7 wieczór.

— **Zmarli** w ostatnich dniach: w Zagrzebiu jedna z najwybitniejszych postaci Młodej Kroacji, kupiec zagrzebski i członek sejmiku kroackiego Antoni Jakicicz; w Döbling pułkownik artylerji Józef Uchatius, brat znanego generała; na zamku Wernberg były adjutant przyboczny Najj. Pana pułkownik Jan br. Fröhlich Salionze; w Weronie generał broni i właściciel pułku piech. nr. 23, tajny rada Paweł br. Ajroldi, były wielki ochmistrz dworu cesarza Ferdynanda, przeżywszy lat 80; w Karlsruhe malarz historyczny, profesor sztuk pięknych Des Coudres, przeżywszy lat niespełna 60.

— **Konsul austro-węgierski** w Nowym Orleanie, p. Bader, według depeszy nowojorskiej, utopił się dnia 28 b. m.

— **Święte kolegium** w Rzymie utraciło znowu w tych dniach jednego z członków swoich. W nocy na 23 b. m. umarł kardynał Fabio Maria Asquini, urodzony r. 1802 w Faenzy a w r. 1844 na konsystorzu z dnia 22 stycznia mianowany przez Grzegorza XVI kardynałem.

— **Akademia francuska** na posiedzeniu w zeszłą sobotę mianowała swym członkiem na miejsce zmarłego biskupa orleańskiego, ks. Doupanloup, prezydenta senatu francuskiego, księcia Audiffret-Pasquiera.

— **Loterya wystawy** powszechnej w Paryżu, jak donosi *Times*, odbędzie się w dniu 15 stycznia i następujących dni. Na początek ciągnięto będą większe losy w liczbie około 2000, z których każdy wygra przedmiot ceniony na 2000 przynajmniej franków, a pomiędzy które emi znajduje się główna wygrana, serwis srebrny wartości 150.000 franków. Ciągnięcie potrwa zdaje się 20 dni.

— **Zmarli** w tych dniach w Bazylei członek szwajcarskiej rady Związkowej, pułkownik Scherer, był rodem Bernieńczykiem i od

lat kilku prowadzi w naczelnym zarządzie Szwajcarii departament wojny. W r. 1875 Scherer był prezydentem Związku szwajcarskiego.

— **Listami gończemi** ścigany jest agent handlowy Franciszek Dürr z Lipska za sprzeniewierzenie sumy 100.000 mark. Dürr w tych dniach znikł bez śladu.

— **Powódź** w same święta nawiedziła Berno moławske w skutek wystąpienia z łożyska rzeki Szwarcawy. Zrządzona szkoda jest wcale znaczna.

— **Wielki pożar** dnia 27 b. m. obrócił w perzynę część pałacu zimowego wicekróla egipskiego w Kairze.

— **Banda zbrojna**, składająca się z 400 ludzi, jak donosi depesza z Paryża, pojawiła się nad granicą francusko-hiszpańską w Labata (prowincja Barcelona).

— **Pomędzy pielgrzymami** mahometańskimi, którzy na tegoroczny bajram (święto to zaczęło się d. 8 bm.) przybyli do grobu proroka w Mekce, znajdował się, jak opowiadają dzienniki adeńskie, potężny książę indyjski z wyspy Borneo, nazwiskiem Radża Mahomet Zurati, który odbył daleką podróż w towarzystwie kilku swych żon i dzieci, oraz licznych dworów, złożonego z niewolnic, pokojowców i trzech kucharzy. Ogromne tłumy ludu witały go wjeżdżającego do świętego miasta z niezmiernym entuzjazmem. Kiedy pojawił się w świątyni grobu Mahometa, takzwanej Kaabie, by odprawić tam przepisaną modlitwę i zacerpnąć wody ze źródła, zwanego *Semsem*, za każdą szklanek płacił po dziesięć rupij, synowie jego zaś po pięć rupij, a każdy wypijał duszkiem po dwanaście szklanek.

— **Wnuk Ludwika Filipa** a syn księcia Joinville, książę Piotr Orleański, jak donosi depesza z Madrytu, poślubił ma księżniczkę hiszpańską Maryę del Pilar. Książę Piotr Orleański, noszący także tytuł księcia Penthievre, urodził się r. 1845, liczy zatem lat 33, narzeczona zaś jego infantka Marya del Pilar (Berenguela Izabela Franciszka de Assisi Krystyna Sebestyana Gabryela Franciszka Caracciolo Saturnina) córka zdeponowanej królowej hiszpańskiej Izabeli liczy lat 17.

— **Święta w Serajewie**. Z stolicy Bośni donosi depesza telegraficzna: Załoga tutaj obchodziła Boże Narodzenie w sposób swojski, serdeczny. Wiliu z drzewkiem, tombolą, loteryą i muzyką urządzone była w domu głównodowodzącego księcia Wirtemberskiego, oraz w kasynie oficerskim, i w licznych kółkach wojskowych. Na zamku artylerzyści urządzili przedstawienie amatorskie sztuk do okoliczności zastosowanych, które ułożyli sami. W kościele katolickim odprawiona została pierwsza msza pasterska o północy. Powietrze było mroźne, ale pogodne.

— **Godne pióra Verne'a** są bohaterkie usiłowania c. k. porucznika Stevanowa-Kaiserswehru, w celu dotarcia parowcem w górę biegu rzeki Bosny, na której dotychczas krążyły tylko małe łodzie Bośniaków. Telegram z Dobru dnia 25 bm. donosi, że załoga tego statku, wycieńczona już do ostatka kilkutygodniową, nieustanną walką z przyrodą, podniosła rokosz w drodze z Dobru do Maglaju odmawiając dalszej służby jeżeli parowiec nie będzie zawrócony z drogi. Dzięki jednak energicznej interwencji porucznika Kaiserswehru zbuntowani majtkowie powrócili do posłuszeństwa i statek popłynął dalej w górę rzeki. W nocy na 25 b. m. zachorował ośmiu ludzi z załogi, a wielu uciekło, tak, że z 41 majtków, którzy się znajdowali na pokładzie w chwili, kiedy statek wpływał na Bosnę, pozostało tylko 6 zdolnych do dalszej służby. Pomiędzy chorymi znajduje się kapitan i maszynista. Służbę majtków pełni teraz zwerbowani na prędce Bośniacy, którzy jednak wyobrażenia nie mają o żegludze. Najwięcej dokucza bohaterskiej załodze zimno. Rzka niesie z górnego biegu swego olbrzymie pnie drzew pierwotnych, często 4 do 6 stóp grube, oraz padliny zwierząt zatopionych. Na każdym kroku spotykają żeglarze jak najsmutniejsze obrazy chaosu i zniszczenia.

— **Ważnego wynalazku** dokonał niejaki p. Staszow w Rosji. Skonstruował przyrząd, który stanowi hamulec, działający automatycznie, na wypadek zażnięcia lub zachorowania maszynisty prowadzącego pociąg kolejowy. Skutkiem pewnego urządzenia specjalnego pociąg przechodząc w pobliżu stacji koło tarczy zielonej, ma mechanicznie wydawać gwizdanie i zamykać regulator lokomotywy bez udziału maszynisty w razie jego zdrzemnięcia. Podobno rosyjskie ministerium komunikacji zaproponowało już podwładnym kolejom żelaznym zastosowanie przyrządu Staszowa.

— **Sztuczna manka**. Dr. Korzeniowski w Warszawie wynalazł nowy przyrząd do karmienia niemowląt, pozbawionych mleka matki. Przyrząd ten przeznaczony jest głównie dla szpitali dziecięcych, gdyż jednocześnie karmić może nawet czworo dzieci. Składa się z kociołka z wodą, która ogrzewa przy pomocy lampki spirytusowej znajdującą się wewnątrz szklanek z mlekem. Termometr przytwierdzony z boku wskazuje stopień ciepła. W szklanek z mlekem wpuszczone są rurki szklane, opatrzone w szczę z gutaperki, bardzo czuły, niewymagające zbyt dużego wysilenia. Sam przyrząd podług wskazówek wynalazcy zrobił me-

chanik Galant w Paryżu. Dr. Korzeniowski zamierza postarać się o patent na swój wynalazek, który ma być zaprowadzony w warszawskim szpitaliku Dzieciątka Jezus.

Rada miasta Lwowa.

(Posiedzenie z dnia 28 grudnia.)

(L) Całe posiedzenie sobotnie zajęte było rozwiłką i bardzo nużącą dyskusją nad kwestją własnego zarządu w czyszczeniu miasta, który to przedmiot zajął już poprzednio dwa posiedzenia Rady a nie został zdecydowany. Nie pamiętamy sprawy, która do tego stopnia zainteresowała pp. Radnych. Nad uchwałami, już poprzednio powziętymi, otwierano ponownie dyskusję, wnioski sypały się jak z rogu obfitości a ostatecznie zapadły uchwały, które bodaj czy odpowiedzą powszechnym oczekiwaniom. Jak wiadomo, uchwaliła Rada już dawniej w zasadzie, że czyszczenie miasta ma przejść w własny zarząd magistratu na rok jeden a to celem uzyskania cyfr jednostkowych na podstawie których możnaby później oddać czyszczenie w przedsiębiorstwo. Tymczasem przyjęto następnie uchwały, które zdaniem naszym nie doprowadzą do pożądanego celu. Tak n. p. uchwaliła Rada od 1 stycznia aż do czerwca r. p., w którym to czasie ma być we Lwowie otwarta kolej konna, oddać dostawę koni do wywozu nieczystości dotychczasowemu przedsiębiorcy p. Janowi Borkowskiemu za opłatą 2 zł. 75 ct. i 3 zł. od pary. W tym samym czasie ma magistrat używać 10 — 12 fur prywatnych do wywozu śmiecia z domów prywatnych. Już poprzednio zapadła ważna uchwała, że celem utrzymania porządku i czystości w domach prywatnych, magistrat zająć się ma wywozem śmiecia, a następnie kosztu tego wywozu rozłożyć na pojedynczych właścicieli. W sobotę reasumowano tę uchwałę na wniosek p. Wiednia, który domagał się, ażeby wywóz śmiecia z domów prywatnych odbywał się jak dotychczas, t. j. aby sami właściciele wchodzili w układ z przedsiębiorcą p. Borkowskim. Po bardzo zajętej walce w której zabierali głos pp. dr. Żulinski, dr. Ciesielski, dr. Mały, dr. Opolski, uchwaliła Rada przeprowadzić przymusowo czyszczenie domów prywatnych i na ten cel p. Borkowski dostarczyć ma magistratowi 10 par koni. Właściciele domów płacić będą odtąd magistratowi za wywóz nieczystości.

Notatki literacko-artystyczne.

Wiersz Krasinśkiego. Każdy niemal miesiąc odkrywa nam jakąś nową pamiątkę po genialnym twórcy *Lydona*, który z królewską hojnością rozrzucał swe utwory. Ostatni z nich pojawił się świeżo w *Kuryerze Północnym*, podany przez autora wybornych feljetonów p. t. *Z bliska i z daleka*. Znakomity ten pisarz, niegdyś osobisty przyjaciel wielkiego Zygmunta, mówiąc o nowym wydaniu Lissowskiej biografii Chopina wspomina o hrabinie Delfinie Potockiej, jako tej, „która czarownym śpiewem słodziła Chopinowi męki konania”. W Rogalinie, majątku Edwarda hr. Raczyńskiego, ożenionego niedawno z hrabianką Krasinśką, znajduje się fortepian, przekazany przez hr. Delfinę córce sławnego poety. Cenna ta pamiątka związana jest nierozdzielnie z wspomnieniem wielkiego naszego wieszca, najpierwszego polskiego muzyka i tej, która się pochylała nad jego łóżem „z ostatnią ziemską pieśnią”. Sama powierzchowność pięknego instrumentu nadaje mu znamiona żałoby. „Z czarnego hebanowego drzewa, o misteryjnych ozdobach i rzeźbach, wyróżnia się kształtem i dźwiękiem od innych fortepianów, brzmi niewypowiedzianie smutno a cicho, jakby po umarłych płakał i za nimi tęsknił... Na tym fortepianie chyba duch Chopina w noc samotną grywać powraca”. Nad klawiszami za dotknięciem sprężyny odsłania się srebrna tablica z następnym nieznany dotąd wierszem Krasinśkiego:

Burzy grom,
Zwałisk łom,
Wasiu szczyk,
Krzyk i ryk,
I stęk i jęk,
To ziemi dźwięk!
W sercu tkwi
Z łez i krwi
Bolu pleśń!
Smętku głos
Rzucił los,
W każdą pieśń!

Lecz inny ton
Dycha wiew,
Rym i śpiew
Z niebieskiej stron!
Na stronach lat
Klawiszem — świat.
Przestrzeń — czas,

Słońce wszystkich chór,
I komet wtór,
Miliony nót
W hymny rzut
Dźwięczną wraz
Wzdłuż — w szer — w skos
Wir i ruch,
A jeden głos
Bo jeden duch.

O Boże mój!
Tym stronom — tym,
I pierśm mym
Daj taki strój!
Daj miarę miar
Harmonii dar!
Dźwięków bój
Zmień w dźwięków cud,
W akkord zgód!
O Boże mój!
Tchu święty! zstąp
W grobową głąb
W serca cieśń!
Zstąp i wioń!
A zagra dłoń
Anielską pieśń!

GOSPODARSTWO I HANDEL

○ **Ruch na kolejach galicyjskich** był w ubiegłym tygodniu (od 14 do 21 b. m.) w ogóle większy, chociaż dowóz zboża przez Brody, Podwoleczyska i Tarnopol był mniejszy, natomiast był silniejszy transport węgla. Ceny zboża i produktów były w ubiegłym tygodniu następujące: pszenicy 100 kilogramów pszenicy 7 zł. do 8 zł., żyta 4-25 zł. do 5 zł., jęczmienia 4-75 zł. do 6-25 zł., owsa 3-75 zł. do 4-75 zł., kukurudzy 4-65 zł. do 5-75 zł., grochu kuchenego 5-50 zł. do 7 zł., grochu pastawego 5 zł. do 5-25 zł., fasoli 6 zł. do 6-50 zł., wyki 3-75 zł., do 4 zł. koni czyny 20 zł. do 43 zł. anyżu płaskiego 30 zł. do 47 zł., kminku 29 zł. do 30 zł., rzepaku zimowego 9 zł. do 11 zł., rzepaku letniego 7-50 zł. do 10-50 zł. Inianki 9 zł. do 10-75 zł., nasienia konopnego 8 zł. do 8-30 zł., za 10.000 litrów spirytusu gotowego płacano 27 zł. do 27-25 zł. w. a. — Ruch towarowy na kolei Karola Ludwika wynosił w ubiegłym tygodniu włącznie z transportem przewozowym ogółem około 13.003.000 kilogramów i 3.971 sztuk bydła. Na tę cyfrę transportu włączyli się: zboża różnego rodzaju około 2.641.000, maki i wyrobów mącznych około 514.100, nasion olejnych około 287.400, drzewa budulcowego i opałowego około 84.500, masy i wosku ziemnego około 28.000 spirytusu około 22.000, jaj około 163.000 i węgla kamiennych około 889.400 kilogramów, na resztę złożyły się różne towary, tudzież około 1.074 sztuk wołów, 2.875 sztuk nierogaczyny i 22 sztuk koni. — Ruch towarowy na kolei Lwowsko-Czerniowieckiej wynosił w ubiegłym tygodniu ogółem 4.349.000 kilogramów i 5.892 sztuk bydła, z czego przypada na ruch ku Zachodowi 2.655.000 kilogramów, 574 sztuk wołów, 2.957 sztuk nierogaczyny, i 2.361 sztuk różnego bydła, zaś na ruch ku Wschodowi 1.694.000 kilogramów i 25 sztuk nierogaczyny. Transporty składały się ze zboża różnego rodzaju 1.480.000, maki i wyrobów mącznych 110.000, spirytusu 12.000, produktów zwierzęcych 79.000, drzewa budulcowego, opałowego i desek 1.033.000, kamieni 1.000 i węgla kamiennych 198.000 kilogramów, na resztę złożyły się różne towary i bydło. — Ruch towarowy na kolei Arcyksięcia Albrechta wynosił w ubiegłym tygodniu włącznie z transportem przewozowym i z dowożeniem przez inne koleje towarami ogółem 1.634.018 kilogramów i 311 sztuk bydła. Transporty składały się: ze zboża różnego rodzaju 62.440, maki i wyrobów mącznych 70.900, drzewa budulcowego i opałowego 599.660, spirytusu 8.556, jaj 4.251, kamieni 10.000 i soli 22.745 kilogramów, na resztę złożyły się różne towary, tudzież 149 sztuk wołów, 160 sztuk nierogaczyny i 2 sztuki koni.

OSTATNIA POCZTA

O konweneyi w sprawie Nowego Bazaru rozpoczyna podęzas swiat mylne wiadomości. Dotychczas tyle tylko powiedzieć można, że Porta okazała się skłonną do zawarcia takiej konweneyi i że w skutek inicjatywy ze strony rządu tureckiego rozpoczęły się na nowo rokowania, które mają doprowadzić do pomyślnego rezultatu. Wszelkie inne doniesienia są co najmniej przedwczesne.

Sprawa grecka bierze pomyślny obrót. Rząd grecki zawiadomił Portę, że do

komisyi dla sprostowania granic wyznaczają ze swej strony generała Soutzos, adjutanta królewskiego, majora Kolokotronisa i sekretarza ministerjalnego Zinopoulosa. Według *Press* proponuje rząd turecki Grecyi linię graniczną ciągnącą się od Pesu Dendra w Tessalii aż do wsi Volo w Epirze naprzeciw wyspy Korfu.

Rozruchy studentów w przybyraja w Rossyi ceche epidemiczne. W Kijowie, jak się *Tagblatt* dowiaduje, przyszło temi dniami do krwawej bitki między młodzieżą uniwersytecką a wojskiem. Uniwersytet kijowski został, jak wiadomo, przed kilku miesiącami zamknięty a znaczna liczba studentów wywieziona w głąb Rossyi. Pozostali odbyli w tych dniach gromadzenie, na którym postanowiono zaprzestować przeciw temu zamknięciu. Pewna czała studentów, dobrze uzbrojonych, wtargnęła do gmachu uniwersyteckiego a rozbijając zandarmów, pogruchotała katedry prosorskie i przybiła na czarnej tablicy uniwersyteckiej ognisty protest przeciw samowładz, które depcą prawa studentów. Tymczasem nadeszły dwie kompanie piechoty z bagnetem uderzyły na studentów. Ci nie ustąpili jednak, w skutek czego wojsko do ognia. W tem starciu, według *Tagblatt*, pasę miało po obu stronach około 80 zabitych i rannych. Kawaleria oczyściła plac boju, rozpędziwszy studentów. W Kijowie panuje ogromne wzburzenie i słychać, że zaprowadzony tam zostanie stan oblężenia. Z innych miast uniwersyteckich nadchodzą wiadomości o podobnych zajściach. Dowodzi to, że studenci działają według ułożonego planu i że bądź co bądź chcą prowokować plormy wewnętrzne, których konieczność weszele sam rząd uznać będzie musiał. Ze między studentami istnieje tajna organizacja, tego dowodzi manifest „komitetu studentów”, wydany temi dniami w Petersburgu „do narodu i armii”. Manifest ten uskarża się na ucisk policyjny, jakiemu podlegają studenci, którzy „ilekroć poważają się czuć i działać po ludzku”, wysyłani bywają bez odwołania w lodowe stepy Sybiru. Ta część manifestu zgadza się co do treści zupełnie z adresem wystosowanym do następcy tronu, który czytelnicy znajdą powyżej. Dalej mówi manifest: „W naszej ojczyźnie, w krajnie patentowanej ignorancji, każdy człowiek, dążący do wyższego wykształcenia, traktowany jest jak parias albo jak zbrodniarz. Człowiek taki podlega najcięższym karam”. Narodzie rossyjski! Czy stosunki twoje są w rzeczy samej tak świetne, że wszelkie usiłowanie reformy kończy się winno deportacją na Sybir? W tych dniach będziesz miał sposobność rozstrzygnąć co ci jest miłszem, czy stosunki te, czy ucząca się młodzież. Dotychczas, narodzie rossyjski, byłeś zdania, że młodzież twoja jest niewyczerpanym źródłem, że można je według upodobania niszczyć i wytepić. Jeżeli i nadal działać będziesz w ten sam sposób, nie dziw się potem że szkoły twoje pozostaną bez nauczycieli, sądy bez sędziów, wojownicy bez lekarzy na pobojowiskach — nie dziw się, jeżeli wszystkie urzędowe i publiczne posady zajmowane będą przez zdeprawizowanych czynowników starego stylu.

Zwracając się do armii mówi manifest: „Reprezentanci rossyjskiego rycerstwa! Czy dlatego wysłano was na półwysp bałkański dla uwolnienia Bułgarów od baszybożuków, abyście potem mieszkalców rossyjskiego kraju strzelali, kłuli i zabijali korbami? Czyli na to oswobodziliście Słowian, aby dławili Rossyan, którzy domagają się dla siebie praw ludzkich i obywatelskich? Żołnierzy, który się pastwi nad niewinnym chociażby z posłuszeństwa dla przełożonych, nie jest obrońcą lecz zdradą ojczyzny. Rozważcie co czynicie. Nie kalajcie rąk swoich krwią niewinną.”

Z telegramu wiadomo, że Jakób Chan syn i następca emira Afganistanu, przybył 27 b. m. niespodzianie do Dżellalabadu, zajętego przez wojska operacyjne generała Browne. Telegram z Lahory podaje o tem następujące bliższe szczegóły: „Przednim strażom angielskim obozującym pod wsią Bałabagh a *chawal* drogi z Dżellalabadu do Kabulu sygnalizowano zbliżanie się silnego hufu jeźdźców, wskutek czego linie angielskie zostały zaalarmowane i stanęły w pogotowiu do walki. Tymczasem nadbiegł jeden z tych jeźdźców i oznajmił, że zbliżająca się kawalkata nie ma wcale nieprzyjaznych zamiarów, lecz przeciwnie jest to deputacja z Kabulu z Jakubem Chanem na czele. Major Cavagnari, który właśnie znajdował się u przednich straż, powitał Jakuba Chana, którego zra osobiście i zaprowadził go pod eskortą silnego oddziału *gindow* do głównej kwatery gen. Browne w Dżellalabadzie. Generał przyjął księcia również bardzo uprzejmie. Jakub Chan oświadczył, że odbył tak daleką drogę jedynie w tym celu, aby położyć kres krokom nieprzyjaciela.”

sy, i że on *Tagblatt* dowiaduje, przyszło temi dniami do krwawej bitki między młodzieżą uniwersytecką a wojskiem. Uniwersytet kijowski został, jak wiadomo, przed kilku miesiącami zamknięty a znaczna liczba studentów wywieziona w głąb Rossyi. Pozostali odbyli w tych dniach gromadzenie, na którym postanowiono zaprzestować przeciw temu zamknięciu. Pewna czała studentów, dobrze uzbrojonych, wtargnęła do gmachu uniwersyteckiego a rozbijając zandarmów, pogruchotała katedry prosorskie i przybiła na czarnej tablicy uniwersyteckiej ognisty protest przeciw samowładz, które depcą prawa studentów. Tymczasem nadeszły dwie kompanie piechoty z bagnetem uderzyły na studentów. Ci nie ustąpili jednak, w skutek czego wojsko do ognia. W tem starciu, według *Tagblatt*, pasę miało po obu stronach około 80 zabitych i rannych. Kawaleria oczyściła plac boju, rozpędziwszy studentów. W Kijowie panuje ogromne wzburzenie i słychać, że zaprowadzony tam zostanie stan oblężenia. Z innych miast uniwersyteckich nadchodzą wiadomości o podobnych zajściach. Dowodzi to, że studenci działają według ułożonego planu i że bądź co bądź chcą prowokować plormy wewnętrzne, których konieczność weszele sam rząd uznać będzie musiał. Ze między studentami istnieje tajna organizacja, tego dowodzi manifest „komitetu studentów”, wydany temi dniami w Petersburgu „do narodu i armii”. Manifest ten uskarża się na ucisk policyjny, jakiemu podlegają studenci, którzy „ilekroć poważają się czuć i działać po ludzku”, wysyłani bywają bez odwołania w lodowe stepy Sybiru. Ta część manifestu zgadza się co do treści zupełnie z adresem wystosowanym do następcy tronu, który czytelnicy znajdą powyżej. Dalej mówi manifest: „W naszej ojczyźnie, w krajnie patentowanej ignorancji, każdy człowiek, dążący do wyższego wykształcenia, traktowany jest jak parias albo jak zbrodniarz. Człowiek taki podlega najcięższym karam”. Narodzie rossyjski! Czy stosunki twoje są w rzeczy samej tak świetne, że wszelkie usiłowanie reformy kończy się winno deportacją na Sybir? W tych dniach będziesz miał sposobność rozstrzygnąć co ci jest miłszem, czy stosunki te, czy ucząca się młodzież. Dotychczas, narodzie rossyjski, byłeś zdania, że młodzież twoja jest niewyczerpanym źródłem, że można je według upodobania niszczyć i wytepić. Jeżeli i nadal działać będziesz w ten sam sposób, nie dziw się potem że szkoły twoje pozostaną bez nauczycieli, sądy bez sędziów, wojownicy bez lekarzy na pobojowiskach — nie dziw się, jeżeli wszystkie urzędowe i publiczne posady zajmowane będą przez zdeprawizowanych czynowników starego stylu.

Przybycie Jakuba Chana do Dżellalabadu uważają *Times* za oznakę, że znaczna część ludności afgańskiej skłonną jest do układów z Anglią. Przyszły władca Afganistanu będzie musiał przystać, że wśród wszelkich okoliczności będzie przyjacielem Anglików, Anglia zaś musi uzyskać dostateczne gwarancje, że przyrzeczenie to zostanie dotrzymane. W tym celu koniecznem jest sprostowanie granicy angielskiej, ale rząd postąpiłby sobie mądrze i sprawiedliwie, gdyby nie stawiał zbyt twardych warunków.

Kölnische Zeitung dowiaduje się z Konstantynopola o ulaskawieniu Sulejmana baszy. Sulejman basza udowodnił przysięgę, którą złożył na jego prośbę, że wawozie Szybka działał jedynie podług rozkazów, które mu przesyłał Mahmud Dama w imieniu sułtana. Ulaskawiając Sulejmana baszę wysłał równocześnie sułtan na wygnanie Mahmuda Damata. Swojego szwagra ponieważ ten nadużył jego zaufania, wysyłając w imieniu sułtana rozkazy, o których ten nie wiedział.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 29 grudnia. *Montagsrevue* potwierdza wiadomość, że zawarte austriacko-francuskie traktatu handlowego na podstawie najwzajemniejszego wymiaru wzajemnych uwzględnień.

Nisz, 29 grudnia. Skupczyni przyjęła 130 głosami przeciw 28 przedłużenie ustawy prasowej i zatrzymanie cenzury policyjnej dla dzienników zagranicznych do 1 listopada 1880 r. Uchwaliła 120.000 franków dla czterech nowych poselstw i przyjęła rozciągnięcie konstytucji serbskiej na nowo-nabyte ziemie.

Konstantynopol, 29 grudnia. Sułtan na noworocznym przyjęciu zalecił ministrom, aby pracowali nad zgody nad polepszeniem położenia finansowego i utrzymaniem dobrych stosunków z zagranicą.

Wiedeń, 30 grudnia. (Teł m.) Z Raguzy donoszą do *Presse*, że tureckie władze w Skodrze mają dowody w rękę, że książę Mirdytów Prentk i jego rodzina mają styczność z włoskimi planami aneksyi Albani. Władze nadzorują bacznie księcia.

Czynność rządu bośniackiego rozpoczyna się z dniem 1 stycznia 1879 r. Dziennik urzędowy wydawany będzie w kroatyckim języku i kirylica.

Rzym, 30 grudnia. *Riforma* mniema, że hr. Corti, który na Wiedeń udaje się do Konstantynopola, otrzymał misję porozumienia się z austriackim gabinetem w sprawie przyszłego rozwoju kwestyi wschodniej. Corti ma dać w Wiedniu uspołecznienie co do wrzekomych zmianów politycznych Włoch w Konstantynopolu.

Konstantynopol, 29 grudnia. Stronnicstwo pałacowe sprzeciwia

(7772 2—3) **Edikt.** 3. 18931.

Bom f. t. Kreisgericht in Tarnopol wird bekannt gegeben, daß bei demselben zur Hereinbringung der vom Salomon Axelrad gegen Isidor Biliński erstellten Forderung von 2650 fl. s. R. G. die executive Feilbietung des Majerhofes Gaj Wielkie bei Tarnopol sammt den hiezu gehörigen Gebäuden am 14 Jänner 1879 10 Uhr Vormittags abgehalten und daß derselbe bei dem obigen Termine auch unter dem Schätzungsberichte von 20135 fl. 45 fr. veräußert werden wird.

Den Schätzungsact und die Feilbietungsbedingungen können in der h. g. Registratur eingesehen oder in Abschrift genommen werden.

Vor dieser Feilbietung werden diejenigen Gläubiger denen der Feilbietungsbescheid nicht zugestellt werden könnte, durch den Curator Dr. Frühling mit Substitution des Dr. Luczakowski, verständigt.

Tarnopol, am 18 November 1878.

(7782 2—3) **Handlung.** 3. 3897.

Von Seite des f. t. Bezirksgerichtes in Kulików wird bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung der Forderung des Moses Aron Lakser gegen Wasyl Czaban pr. 75 fl. 60 fr. s. R. G. in den Terminen 2 Jänner, 6 Februar und 13 März 1879 jedesmal um 10 Uhr B. M. im Gerichtsgebäude, die executive Veräußerung der dem Executen Wasyl Czaban gehörigen feinen Tabularförpser bildenden Rusticalwirthschaft C. N. 241 in Zolotańce, bei den zwei ersten Terminen nur über bei dem dritten auch unter dem Schätzungspreis durchgeführt werden wird.

An Badium ist 164 fl. s. B. zu erlegen. Die übrigen Liquidationsbedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Kulików den 10 December 1878.

(7753 2—3) **Edikt.**

L. 9814. O. k. sąd obwodowy w Kołomyjach odnośnie do edyktu z dnia 30 czerwca 1878 l. 5813 podaje do wiadomości, iż w celu wykonania dozwolonej przez c. k. sąd krajowy we Lwowie uchwałą z dnia 8 czerwca 1878 l. 23575 celem zaspokojenia należących się c. k. uprz. galic. akcyjnemu Bankowi hipotecznemu we Lwowie od Heleny Antoniny dw. im. Romanowskiej sum 348 zł., 348 zł. i 9547 zł. 49 ct. z pu. przymusowej licytacji III schody dóbr Piotrowa i Siekierzyna po bezskutecznym upłynięciu dwóch I sch terminów, rozpisuje się obecnie trzeci termin do tej licytacji, który odbędzie się dnia 31 stycznia 1879 o godzinie 10 przed południem w większym c. k. sądzie obwodowym w biurze IX.

Cenę wywołania stanowi wartość tych dóbr w sumie 59840 zł. w. a.

Dobra rzeczzone sprzedane zostaną przy terminie powyższym także niższej szacunkowej jednak nie niższej kwoty 30000 zł. wal. austr.

Wadyum wynosi sumę 2992 zł. w. a. Resztę warunków przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Kołomyja dnia 21 listopada 1878.

(7594 2—3) **Edikt.**

L. 5949. O. k. sąd powiatowy w Dubiecku podaje do wiadomości, że w tymże odbędzie się dnia 30 stycznia 1879 o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności w Dyuowie pod l. k. 5 i 71 położonych do masy spadkowej Samuela Aniedw. im. Reich należących na zaspokojenie wierzytelności wekslowej Katarzyny Danek w kwocie 763 zł. w. a. z pu.

Cena wywołania 6437 zł. w. a., wadyum 644 zł. w. a.

Wykaz hipoteczny, protokół ocenienia i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tutejszej sądowej registraturze.

O tem zawiadamia się obie strony, wierzycielkę p. Maryę Semczko, c. k. prokuratorę skarbu imieniem wysokiego skarbu, tudzież wszystkich tych wierzycieli którzyby dopiero po dniu 5 czerwca 1875 jako dniu wystawienia wykaza hipotecznego na hipotekę wspomnianych części realności prawa rzeczowe nabyli, jako też wszystkich tych którymby niniejsza rezolucja i wszelkie dalsze do tej licytacji się odnoszące rezolucje albo przed tym terminem licytacyjnym lub wcale doreczone nie zostały, na ręce ustanowionego kuratora p. Antoniego Motyla.

Dubiecko dnia 29 listopada 1878

(7759 2—3) **Edikt.**

L. 13223. O. k. miej. del. sąd powiatowy w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności Jukima Billera 350 zł. w. a. z pu. publiczna przymusowa sprzedaż realności nr. 10 w Zagrobeli dłużnika Piotra Czyczyna własnej, dnia 22 stycznia, 26 i 20 marca 1879 zawsze o godzinie 10 przedpołudniem będzie i że realność ta w pierwszym terminie nawet poniżej ceny szacunkowej 1140 zł. w. a., wynoszącej wywołania.

Wadyum wynosi 114 zł. w. a. resztę warunków powziąć można w registraturze sądowej.

Tarnopol dnia 29 września 1878.

(7732 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 7732. O. k. sąd powiatowy w Tarnopolu podaje niniejszem do po-

domości, że w sprawie egzekucyjnej Rozalii rzyzy Teobald przeciw Ludwikowi i Katalii Witkiewiczom celem zaspokojenia pretensyi wywołanej w kwocie 250 zł. z pu. odbędzie się w tym sądzie publiczna sprzedaż przymusowa realności pod l. k. 260 w Pysznicy położonej Ludwika i Rozalii Witkiewiczów własnej, protokołem z dnia 10 stycznia 1878 l. 607 zastawiono opisaną następująco ocenioną pod następującymi warunkami.

1. Do przedsięwzięcia tej sprzedaży wyznaczają się 3 terminy mianowicie: na dzień 13 stycznia, na dzień 10 lutego i na dzień 10 marca 1879 każdym razem o godzinie 10 przed południem w gmachu sądowym.

2. Przy pierwszych dwóch terminach realność ta tyl-o wyżej, na trzecim zaś terminie także i za a nawet niższej ceny szacunkowej najwięcej oferującemu za gotową zapłatę sprzedana zostanie.

3. Za cenę wywoławczą tej realności u stawia cenę szacunkową także w kwocie 855 zł.

4. Chęć kupienia mający złożyć winien do rąk komisji licytacyjnej jako wadium 1/10 części ceny szacunkowej w okraglagłej sumie 86 zł. w. a. gotówką lub papierami wartościowymi prawnie zabezpieczonemi popularizującymi, według ostatniego kursu jednakże nigdy wyżej ceny nominalnej obłożonemi.

Resztę warunków licytacyjnych w registraturze tutejszej przejrzeć lub odpisać można.

Ulanów 23 listopada 1878.

(7811 2—3) **Konkurs.**

L. 22576. Na posadę c. k. pocztmistrza w Dubiecku w powiecie Brzozowskim za kontraktem służbowym i kaucją w kwocie 400 zł. z rozruchem poborami płacy 400 zł. ryczałtu kancelaryjnego 100 zł. i systemizowanych należności jezdnych za przewożenie poczt, nareszcie płacy w kwocie 120 zł. za wykonywanie służby telegraficznej i należności za doręczanie depeš.

Pocztmistrz jest obowiązany utrzymywać trzy konie, dwa powozy, dwa ordynaryjne wozy i dwie torby szlafowe.

Podania należy wnieść w przeciągu czterech tygodni do c. k. krajowej Dyrekcji poczt we Lwowie.

Lwów dnia 26 grudnia 1878.

(7815 1—3) **Edikt.**

L. 5658. O. k. sąd powiatowy w Zabłotowie podaje do wiadomości publicznej, że pierwszy termin na dniu 20go stycznia drugi termin na dniu 17 lutego i 27 marca 1879 zawsze o 10 godzinie przedpołudniem odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 60 w Chlebieczynie położonej nie stanowiącej tabularnego ciała należącej do Wasyla Draszuka i na 200 złr. sądownie oszacowanej w celu zaspokojenia pretensyi 57 złr. w. a. z pu.

Warunki licytacji przejrzeć być mogą w tutejszosaądowej registraturze.

Zabłotów dnia 27 października 1878.

(7821 1—3) **Obwieszczenie.** L. 4833.

W dniach 29 stycznia 25 lutego 26 marca 1879 zawsze o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie egzekucyjna sprzedaż realności pod l. k. 34 w Niehowicach położonej Andrzeja Ditiucha własnej na rzecz G-tla Weingarten pto 30 zł. z tem, że na pierwszych dwóch terminach będzie realność powyższa tylko za lub wyżej ceny szacunkowej na trzecim terminie zaś i niższej ceny sprzedana.

Cena wywołania wynosi kwotę 255 zł. zaś wadyum 25 zł. 50 ct. a. w.

Bliższe warunki przejrzeć można w tutejszosaądowej registraturze.

Rudki 30 września 1878.

(7814 1—3) **Edikt.**

L. 2098. O. k. sąd powiatowy w Zabłotowie podaje do wiadomości, iż w dniu 20go stycznia 1879 dniu 17go lutego 1879 i dniu 27 marca 1879 zawsze o 10 godzinie przedpołudniem odbędzie się w sądzie publiczna sprzedaż realności l. k. 149 Marka Sawczuka Nowosielicy nieatabulowanej, nareszcie Dwidia Muzyra pto 12 złr. w. a. z pu. pod warunkami które w tutejszosaądowej registraturze przejrzane być mogą.

Zabłotów dnia 22 listopada 1879.

(7766 1—3) **Edikt.** L. 57899

O. k. Sąd krajowy we Lwowie uwiadamia niniejszem p. Maryę Teichmann, której miejsce pobytu nie jest wiadome, że na prośbę Michała Kosaka, uchwałą z 10 sierpnia 1878 l. 37235 przymusowa sequestracja dochodów realności pod l. 321 1/4 dozwolona została, i że ta uchwała ustanowionemu kuratorowi adwokatowi Drowi. Jamińskiemu doręczono.

Lwów dnia 14 grudnia 1878.

(7753 1—3) **Edikt.**

31. 16596. Bom f. t. Kreisgericht zu Sarnobor wird über das gesammte wohnhafte, bewegliche und über das in den Ländern, für welche die Concursordnung vom 2. December 1868 gilt, gelegene unbewegliche Vermögen des Jakob Ankraut Privatens in Sarnobor, welches Concurs eröffnet, zum Concursverfahren bestimmt, hingegen zum einstweiligen

Verwalter Dr. f. t. Landesgerichts-Rath Dr. Frühling ernannt.

Massenerwalter der Landesadvocat Dr. Heinrich Gelehrter in Drohobycz bestellt.

Die Gläubiger werden aufgefordert, bei der Tagfahrt des 8ten Jänner 1879 um 10 Uhr Vormittags vor dem Concurscommissär unter Vorbringung der zur Befriedigung ihrer Ansprüche dienlichen Belege über die Befriedigung des einstweiligen Massenerwalters oder über die Ernennung eines Anderen und eines Stellvertreters bescheiden ihre Vorschläge zu erstatten, und die Wahl des Gläubiger-Ausschusses vorzunehmen.

Ferner werden alle diejenigen, welche gegen die gemeinschaftliche Concursmasse einen Anspruch als Concursgläubiger erheben wollen, aufgefordert, ihre Forderungen, selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte, bis zum 18 Februar 1879 nach Vorchrift der Concursordnung zur Vermeidung der in derselben angedrohten Rechtsnachtheile zur Anmeldung und in der auf den 5 März 1879 um 9 Uhr früh anberaumten Liquidationstagfahrt zur Liquidation und zur Rangbestimmung zu bringen.

Den bei der allgemeinen Liquidationstagfahrt erscheinenden angemeldeten Gläubigern steht das Recht zu, durch freie Wahl an die Stelle des Massenerwalters seines Stellvertreters und der Mitglieder des Gläubiger-Ausschusses, welche bis dahin im Amte waren andere Personen ihres Vertrauens endgiltig zu berufen.

Gläubiger, welche nicht in Sarnobor und Drohobycz wohnen müssen in der Anmeldung einen in Sarnobor wohnhaften Bevollmächtigten zum Empfange der Zustellungen namhaft machen, widrigens auf Antrag des Concurscommissärs durch dieses Gericht für dieselben auf ihre Gefahr und Kosten ein Curator bestellt werden würde.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe des Concursverfahrens werden durch das Amtsblatt der „Lemberger Zeitung“ erfolgen Sarnobor 17 December 1878.

(7812 1—3) **Edikt.**

31. 21785. Bom f. t. Kreisgerichte in Tarnopol wird bekannt gegeben, es sei gleichzeitig über das gesammte bewegliche und das in den Ländern, für welche die Concursordnung vom 25 December 1868 lt. 1 des R. G. B. vom Jahre 1869 gilt, gelegene unbewegliche Vermögen des in Boraczów wohnenden Gemischtwaarenhändlers Wolf Smolczew der Concurs eröffnet, und zur Leitung desselben der f. t. Bezirksrichter in Boraczów Hr. Bazyl Głowacki, bestimmt, zum einstweiligen Massenerwalter aber der Herr Alexander Horawski f. t. Doctor in Boraczów ernannt worden.

Alle, welche gegen diese Concursmasse einen Anspruch als Concurs-Gläubiger erheben wollen, haben ihre Forderungen, selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte, innerhalb 90 Tagen vom Tage der Kundmachung dieses Edictes angemeldet, d. i. längstens bis zum 16 Februar 1879 beim f. t. Bezirksgerichte in Boraczów nach Vorchrift der Concursordnung, bei Vermeidung der in derselben angedrohten Nachtheile zur Anmeldung, und bei der Liquidationstagfahrt, welche gleichzeitig auf den 28 Februar 1879 Vormittags 10 Uhr anberaumt wird zur Liquidation und Rangbestimmung zu bringen, vor dem f. t. Concurscommissär in Boraczów. Den bei der allgemeinen Tagfahrt erscheinenden angemeldeten Gläubigern steht das Recht zu, durch freie Wahl einen definitiven Massenerwalter, dessen Stellvertreter und einen Gläubiger-Ausschuss zu berufen.

Zur Bestätigung des vom Gerichte bestellten, oder Ernennung eines anderen Massenerwalters und Stellvertreters bescheiden und zur Wahl des Gläubiger-Ausschusses wird eine Tagfahrt auf den 9 Jänner 1879 9 Uhr Vormittags anberaumt vor dem f. t. Concurscommissär. Zugleich werden die Gläubiger welche nicht im Sprengel des Boraczów-r f. t. Bezirks-Gerichtes wohnen aufgefordert, einen in Boraczów wohnhaften Bevollmächtigten namhaft zu machen, widrigens ihnen über Antrag des Concurs-Commissärs auf ihre Gefahr und Kosten ein Curator bestellt werden wird.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe dieses Concursverfahrens werden durch das Amtsblatt der „Gazeta Lwowska“ bekannt gegeben werden.

Tarnopol am 23 December 1878.

(7764 1—3) **Handlung.** 31. 4039.

Bom f. t. Bezirksgerichte zu Tuchów wird zur öffentlichen Kenntniß gebracht, daß über Aufsuchen des f. t. Kreisgerichtes zu Tarnopol behufs Hereinbringung der von Johann Rosner gegen Emmo Reich erstellten Forderung pr. 630 fl. 20 fr. s. R. die executive Feilbietung der für Emmo Reich ob dem Sandtäfelchen Gute Bistuszowa dom 502 vag. 45 und 60 pfandrechtlich hinterstellten Pachtkaution im reſſlichen Betrage pr. 1300 fl. in öffentlicher Liquidation in drei Terminen und zwar: am 27 Jänner, 27 Februar und 31 März 1879 jedes Mal um 10 Uhr B. M. an den Mittheilenden unter folgenden Bedingungen wird abgehalten werden.

Bei dem ersten und zweiten Feilbietungstermine wird diese Summe nicht unter dem Werthe pr. 1300 fl. bei dem

Termine jedoch auch unter demselben hinantgegeben.

Jeder Kauflustige hat vor Beginn der Feilbietung die Summe pr. 130 fl. als Kaution für die Zuhaltung der Liquidationsbedingungen zu erlegen.

Die übrigen Liquidationsbedingungen können hiergerichts eingesehen werden.

Tuchów den 26 November 1878.

(7741 1—3) **Edikt.**

L. 60935. O. k. sąd krajowy lwowski podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności galicyjskiej kasy oszczędności w kwocie 425 zł. 21 kr. w. a. z pu. odbędzie się w zabudowaniu sądowym w dniach 28 stycznia 1879 i 25 lutego 1879 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa publiczna sprzedaż realności we Lwowie pod Nr. 204 1/4 położonej, do masy spadkowej Salomei Ottawy należącej.

Cenę wywołania stanowi suma 1500 zł. w. a. Wadyum wynosi 200 zł. w. a.

Gdyby w powyższych terminach realność powyższa nie została, przystąpi się przy drugim terminie do ułożenia ułatwiających warunków, na który wierzycieli wozywa się z tem dołożeniem, iż obecni uważani będą za przystępujących, większość głosów obecnych.

Resztę warunków licytacyjnych i eszrakt tabularny przejrzeć mogą chęć kupienia mający w tutej. są. Registraturze.

O tem uwiadamia się galicyjską kasę oszczędności, Apolonia, Olimpię dw. im. z Ottawów Niedopad, Karolina z Ottawów Markowska, jako spadkobierczynie Salomei Ottawy i wierzycieli hipotecznych, ek. Prokuratorzy Skarbu imieniem Wysokiego Sarnobu, c. k. uprz. galic. Zakład kredytowy w Łowczowski we Lwowie, N. Schermants, S. Schwarz, Kellmana Feliza, a wszystkich tych, którzyby po dniu 26 listopada 1878 prawo hipoteki na tej realności uzyskali, lub którymby niniejsza i przyszłe uchwały egzekucyjne z jakiegobądź powodu albo woli nie, albo wezwane przed terminem doreczony być nie mogły, przez ustawionego w osobnym ad. kraj. Dr. Siderskiego kur. tora ze substytucją adw. kraj. Dr. Tilla i edykta, tudzież c. k. główny urząd podatkowy we Lwowie.

Lwów dnia 14 grudnia 1878.

(7813 1—3) **Edikt.**

L. 4706. O. k. sąd powiatowy w Delatynie wiadomo czyni, że na żądanie Herscha Jakoba przedsięwzięta będzie w dniach 23 stycznia 1879, 27 lutego 1879 i 27 marca 1879 o godz. 10 rano przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 672 w Delatynie, ciała tabularnego, niestanowiącej, do Nuty Kófera należącej, w których to pierwszych dwóch terminach za, lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim i niższej takowej sprzedaż na tąpi.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 2523 zł. 60 ct. w. a. poręczne 10 proc. ceny wywoławczej. Resztę warunków wgłądnąć można w aktach sądowych.

Ok. sąd powiatowy.

Delatyn 2 grudnia 1878.

(7819 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 5218. O. k. sąd powiatowy w R. kach podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprz. Zakładu dyt. właściańskiego w kwocie 126 zł. 5 a. w. z pu. odbędzie się dnia 28 stycznia 24 lutego i 24 marca 1879. o 9 godz. przed połud. przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 15/33 w Dobobowie położonej Mikołaja Pi-luszezak własnej.

Cenę wywołania stanowi kwota 300 zł. zakład w gotówce złożyć się mający wynosi 30 złr.

Przy pierwszych dwóch terminach będzie realność powyższa tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, na trzecim terminie także i niż tej ceny sprzedana. Resztę warunków można przejrzeć w registraturze.

Rudki 25 października 1878.

(7789 1—3) **Edikt.** L. 80

W dniach 7 marca, 16 kwietnia i 10 maja 1879 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie licytacja realności Bartka i Apolonii Piorusów własnej pod l. k. 65 w Mazurki karans, położonej niestanowiącej celem zaspokojenia sumy 138 złr. w. a. zpu. Markusa Mehrwitzer.

Cena wywołania 476 złr. w. a.

Wadyum 10 pre.

Resztę warunków w registraturze.

O. k. Sąd powiatowy.

Busk dnia 11 grudnia 1878.

(7818) **Ogłoszenia.**

L. 6456. O. k. sąd powiatowy szanowie zawiadamia, że dochodzą scowe cel-m. założenia ksiąg grun-gmnie katastralnej „Podamsczyz“ 3go stycznia 1879 rozpocznie.

Każdy kto ma interes praw-daniu stosunków posiadania musi i wszystko przyczynić co spiera lub ochrony swych praw

O zawi-

(7783 3-3) **E d y k t.**

L. 6111. Na rzecz c. k. uprz. Zakładu kred. włośc. we Lwowie o 103 zł. 96 złr. i 346 zł. 10 ct. w a. odbędzie się dnia 31 grudnia 1878 30 stycznia i 6 marca 1879 każdym razem o godzinie 10 rano w zabudowaniu sądowym publiczna sprzedaż realności pod l. k. 29 w Przymiwołkach w księdze gminowej gmin Przymiwołki Nr. wyk. hip. 6 oznaczonej Wawrzyńca Baparcowicza wja. na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę wywołania 1200 zł. w. a. lub wyższą, także na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania.

Wadium wynosi 10 proc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków i użycie hipotecznego realności przejrzeć można w tusąd. registraturze.

Kulików dnia 16 listopada 1878.

(7703 3-3) **E d y k t.** L. 12057.

Executive Feilbiethung.

Vom f. f. Landes- als Handelsgericht in Troppau wird die executive Realisation der für Frau Marie Proksch (Prokesch) aus dem Schuldbüchlein vom 12 August 1875 auf den Gütern Zakalek tam. 404 425, 113 Bezirk Laska verpfändeten Forderung per. 15.000 fl. ö. W. auf Gefahr und Kosten der Erste- steller Moises Bachrach und Ignatz Witz be- willigt, und wird zur Veranlassung die Tagfah- rung auf den 24 Jänner 1879 Vormittags 9 Uhr in der Notariatskanzlei des f. f. Notars Franz Scholz in Troppau mit dem Beifügen angeordnet, daß diese Forderung bei dieser Tagfahrt auch unter dem Nominalwerte hint- angegeben werden wird.

Der Vollzug wird dem f. f. Notar Franz Scholz beauftragt, und können bei dem- selben die Realisationsbedingungen, sowie der Grundbuchextract eingesehen werden.

Zugleich wird für diejenigen Gläubiger deren der Feilbiethungsbecheid nicht zugestuft werden kann der Adv. Dr. Grünwald in Trop- pau zum Curator ad actum beauftragt, und wer- den hievon diese Gläubiger mit dem Bedenken in Kenntniß gesetzt, daß sie demselben ihre Rechtsbehelfe an die Hand zu geben oder für sich einen anderen Sachwalter namhaft zu machen und das Nöthige zur Wahrung ihrer Rechte vorzunehmen haben, widrigenfalls die- selben die Folgen des Verjährens selbst bei- zumeßten haben werden.

Vom f. f. Landesgericht Troppau am 13 December 1878.

(7792 3-3) **E d y k t.**

L. 5967. W dniu 6 lutego 1879 o go- dzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie licytacja realności Jana Woronow- skiego własnej pod nr. k. 26 w Humniskach położonej niezaopiekowanej, celem zaspokoje- nia sumy 29 zł. w. a. z. pn. na rzecz Sús- kindy Rotha.

Cena wywołania 165 złr. w. a. wadium 10 proc.

Resztę warunków w registraturze.

C. k. sąd powiatowy Busk dnia 11 grudnia 1878.

(7804 3-3) **E d y k t.** L. 5216.

C. k. sąd powiatowy w Rudkach poda- je do wiadomości, iż celem zaspokojenia pre- tensji c. k. uprz. Zakładu kredyt. włościań- skiego, w kwocie 146 zł. 6 ct. w. a. z. pn. odbędzie się dnia 28 stycznia, 24 lutego i 24 marca 1879, o 9tej godzinie przed po- łudniem przymusowa publiczna sprzedaż real- ności pod l. k. 24100 w Nowosiółkach po- łozonej, Jana Roszczyszyńskiego własnej.

Cenę wywołania stanowi kwota 600 zł. Zakład w gotówce złożyć się mający wyno- si 60 zł.

Przy pierwszych dwóch terminach be- dzie realność powyższa tylko za cenę wywo- łania lub wyżej takowej, na trzecim termi- nie także i niżej tej ceny sprzedana.

Resztę warunków można przejrzeć w registraturze. Rudki 25 października 1878.

(7778 3-3) **E d y k t.** L. 9710

C. k. sąd powiatowy jarosławski ogła- sza, iż 24 stycznia, 28 lutego i 4 kwietnia 1879, każdym razem o godzinie 10 przed- południem, odbędzie się w gmachu sądowym publiczna sprzedaż realności pod l. k. 37 w Jarosławiu, celem zaspokojenia kapitału 400 a względnie 279 zł. 85 ct. z 12 proc. od 6. czerwca 1874 tudzież dalsze 3 proc. zwła- ki i kosztami egzekucji w kwocie 9 zł. 32 ct. w. a. j. przyznaniem.

Cena wywołania wynosi 600 zł. wa- dium zaś 60 zł.

Blizsze warunki są w tusąd. registra- turze do przejrzania.

Jarosław 21 października 1878.

(7774 3-3) **E d y k t.** L. 13184.

Ck. Sąd delegowany miejsko-powiatowy podaje do publicznej wiadomości że w dniach 24 stycznia, 24 lutego i 24 marca 1879, każdym razem o godzinie 10 rano, w tutejszym sądzie egzekucyjna publiczna sprze- daż następujących realności w Żurawicy po- łozonych, własnych.

1. Hip. l. 70 — i 71.

Cena wywołania realności ad 1) 922 z. wa. realność ad 2) 10 zł. wa. a realność ad 3) 225 zł. aw.

Wadium 10 proc. ceny wywołania w gotówce lub w książeczce tutej. kasy oszczęd- ności.

Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania można w tusąd. registraturze przejrzeć.

Wierzycieli, którzyby na realność wy- kazu hip. l. 69 po dniu 3 września 1878 zaś na połowę realności wykazu hip. l. 70 i na połowę realności wykazu hip. l. 71 po dniu 19 sierpnia 1878 prawo hipoteki nabyli lub któryby uchwała licytacyjna weszła w przed terminem doręczoną nie została, za- wiadoma się na ręce kuratora, jakim się p. adw. Holzer równocześnie ustanawia.

Przemyśl dnia 12 października 1878.

(7325 2-3) **E d y k t.** L. 5464.

C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu zezwolił na skutek podania p. Józefa Czer- skiego de praes. 6 września 1878 l. 5464 uchwałę z dnia dzisiejszego do l. 5464 na wpisanie p. Józefa Czerskiego za właściciela 1/3 części dóbr Zawada i Nawojówka dotych- czas wedle wykazu hip. l. 160 karta B. poz. 18 i wykazu hip. l. 161 karta B. poz. 18 na własność Jana Butza, Marcina Butza, Katar- zyny Szeserowej i Elżbiety Laubach zapisanej, oraz na wpisanie w stacie biernym tej- że 1/3 części dóbr Zawada i Nawojówka pra- wa zastawu dla ciężącego na tejże części dla Kazimierza Czerskiego z dekretu dziedzic- twa po Tomaszu Czerskim prawa dożywocia 1/3 części z 1/3 części dóbr Zawada i Na- wojówka na rzecz p. Józefa Czerskiego.

O tej uchwale zawiadamia się z życia i miejsca pobytu niewiadomych Jana Butza Marcina Butza, Katarzyny Szeserowej i Elż- biety Laubach do rąk ustanowionego dla nich kuratora adwokata Dra. Bersona.

Nowy Sącz dnia 26 października 1878.

(7300 2-3) **E d y k t.** L. 17844.

Ck. miejsce deleg. Sąd powiatowy w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wie- rzytelności Jachila Hajmana 58 złr. zpn. publiczna przymusowa sprzedaż realności l. 63 w Zagrobeli, dłużnika Piotra Sysaka własnej dnia 15 stycznia, 19 lutego i 19 marca 1879 zawsze o godzinie 10 rano prze- dsięwziętą będzie i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej kwotę 1050 złr. wynoszącej pozbyta zosta- nie.

Wadium wynosi 100 złr.

Resztę warunków powzięć można w registraturze sądowej.

C. k. miejsce delegowany

Sąd powiatowy.

Tarnopol dnia 24 listopada 1878.

(7798 2-3) **E d y k t.** L. 60571.

Ck. Sąd kraj. we Lwowie podaje do publi- cznej wiadomości, iż na prośbę Arnolda Wis- karil celem zaspokojenia sumy weksl. 2000 zł. z 6% odsetkami od dnia 23 lipca 1874 bie- żącymi, kosztami sądowymi 8 złr. 57 ct. 4 złr. prowizją 1/3% w ilości 6 złr. 66 2/3 ct. w. a. i kosztami egzekucyjnymi w ilo- ściach 24 złr. i 6 złr. 2 ct. w. a. poprzód, zaś obecnie w kwocie 65 złr. 93 ct. w. a. przyznaniem, dozwolił na przymusową licy- tacyjną realności pod l. 145 miasto we Lwo- wie położonej do masy spadkowej sp. Sta- nisławy Wieniawa Zubrzyckiej należącej, która to licytacja odbędzie się w sali ustnych rozpraw tegoż sądu krajowego, 1) w dniu 30 stycznia 1879 i 2) w dniu 27 lutego 1879, każdego razu o godzinie 10 rano.

Cena wywołania wynosi 14897 złr. 54 ct. w. a., zaś wadium przez licytantów zło- żyć się mające wynosi 1500 złr. a. w.

Na terminach wyżej oznaczonych be- dzie realność ta, tylko wyżej ceny wywo- łania, lub a tę cenę sprzedana.

Gdyż, zaś na terminach tych nieosią- gnięto takiej ceny, na wypadek ten wyzna- cza się do ustanowienia ułatwiających wa- runków licytacyjnych, termin na dzień 27 lutego 1879 o 4tej godzinie po południu na który się wierzycieli z tem dołożeniem wzy- wa iż niestawiający jako przystępujący do wniosku większości stawiających uważani będą.

Blizsze warunki licytacyjne, tudzież wy- ciąg tabularny przeglądać można w registra- turze sądu krajowego.

O tem zawiadamiamy strony i wiado- mych wierzycieli do rąk własnych, zaś wszyst- kich wierzycieli, którzyby po dniu 21 mar- ca 1878 prawo hipoteki, na sprzedaż się ma- jącej realności nie zgłosili, lub któryby niniej- sza, lub którąby później uchwała, albo wcześniej lub wcale nie mogła być doręcza- na, przez kuratora w osobie p. adwokata dr. Tuli ustanowionego.

Lwów dnia 7 grudnia 1878.

(7797 2-3) **E d y k t.**

L. 4354. C. k. sąd powiatowy w Lu- baczowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia pretensji Kazimierza Antosie- wicza w kwocie 200 zł. w. a. z. pn. odbę- dzie się w sądzie tutejszym dnia 17go

1879 stycznia dnia 21go lutego i dnia 28go marca 1879 publiczna przymusowa sprzedaż realności dłużnika Antoniego Grunika pod l. k. 516 w Lubaczowie.

Cenę wywołania stanowi kwota 115 zł. wal. austr.

Zakład 10 proc.

Blizsze warunki mogą być w tusado- wej registraturze przejrane.

Z c. k. sądu powiatowego Lubaczów dnia 23 sierpnia 1878.

(7808 2-3) **Obwieszczenie.**

L. 5432. C. k. sąd powiatowy Zbaraż- ki wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia kwoty 40 zł. w. a. odbędzie się dnia 21 stycznia 1879, 27 lutego 1879 i 27 marca 1879 każdym razem o godzinie 10 przedpo- łudniem, publiczna sprzedaż realności w Ba- zarzyniech pod Nr. 36, ciała tabularnego nie stanowiąca Teodozji Żyta własnej, na rzecz Ejzjka Kahane.

Cena szacunkowa 120 zł. zakład 12 zł. w. a.

Blizsze warunki przejrzeć można w re- gistraturze.

Zbaraż dnia 12 września 1878.

(7473 2-3) **E d y k t.**

L. 18690. C. k. sąd obwodowy w Tar- nowie zawiadamia z miejsca pobytu uwiad- omych Antonię Weiss i Ludwikę Weiss, że w sprawie egzekucyjnej król. stoł. cznego miasta Lwowa przeciw tymże i innym o za- płacenie sumy 630 zł. w. a. z pn. dla wy- mienionych egzekutek adwokata dra Fabusa Salomona z substytucją adwokata Dra Emi- la Psarskiego kuratorem ustanowił któremu w zastępstwie kuratorów uchwały egzekucyj- ne doręczone będą.

Tarnów dnia 14 listopada 1878.

(7691 2-3) **E d y k t.**

L. 2820. Celem zaspokojenia pretensji Abrahamu Aberdama 200 zł. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 25go stycznia 1879 25 lutego 1878 i 28 marca 1879 każdym razem o godzinie 10 rano pu- bliczna licytacja realności pod l. k. 115 w Jastrzębce starej położonej masy spadkowej Jana Pozdoła własnej ciała tabularnego nie- stanowiącej.

Cenę wywołania stanowi się na 604 zł. 56 ct.

Wadium na 60 zł.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież protokoły zajęcia i oszacowania tej realności przejrzeć można w tutejszo sądowej registra- turze.

C. k. sąd powiatowy

Pilzno dnia 31 października 1878.

(7781 2-3) **E d y k t.**

L. 9708 C. k. sąd powiatowy Jarosław- ski ogłasza, iż dnia 24 stycznia 28 lutego 4 kwietnia 1879 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w gmachu sądowym pu- bliczna sprzedaż realności l. k. 21 w Jaros- ławiu celem zaspokojenia kapitału 200 złr. względnie 151 zł. 98 ct. w. a. z pn. na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie.

Cena wywoławcza wynosi 500 złr. zaś wadium 50 zł.

Blizsze warunki w ts. registraturze do przejrzania.

Jarosław 21 października 1878.

(78032 3-3) **E d y k t.**

L. 10868. Dominik Olszański z Krosna rodem, kucharz zmarł w Kołomyi na dniu 26 października 1873 z pozostawieniem ko- dycylnego rozporządzenia.

(7746 2-3) **Obwieszczenie.**

L. 22317. C. k. Ministerstwo handlu zmieniło reskryptem z dnia 18 grudnia b. r. l. 36586 rozporządzenie z 18 października b. r. l. 30188, dotyczące przyjmowania posyłek frachtowych do komend oddziałów i zakła- dów wojskowych w Bośni i Hercegowinie a obwieszczeniem c. kr. Dyrekcji poczt z 26 października 1878 l. 18660 do publi- cznej wiadomości podane w następujący spo- sób.

1 Waga posyłek do Bośni i Hercegowiny prze- łać się mających ogranicza się do 2 kilogramów.

2 Tak jak posyłki z płynami i takie, któ- re zepsuciu podlegają, nie przyjmują się odrębnie i posyłki zawierające towary spożywcze.

3 Wszystkie przeyłki przeznaczone do Bośni i Hercegowiny muszą na adresie mieć dokładnie wyrażone miejsce prze- znaczenia.

Zarządzone reskryptem ministerstwa handlu z dnia 21 listopada b. r. l. 33372 a obwieszczeniem c. k. Dyrekcji poczt z dnia 20 listopada l. 20599 do publicznej wiado- mości podane, że w zastępstwie trans- portu posyłek frachtowych do Trawnik i miejsc na rucie Derwent-Serajewo pozosta- na nadal obowiązującym.

Z c. k. krajowej Dyrekcji poczt we Lwowie dnia 22 grudnia 1878.

Gdy tegoż mniemani spadkobiercy wca- le znani nie są, przeto wszystkich którymby jakie prawo do spadku ponim pozostałego przysługiwać mogło wzywa się, ażeby najda- lej do 20 grudnia 1879 w sądzie tutejszym prawa swe do rzeczowego spadku zgłosili i wykazali, tudzież deklaracje do spadku wnie- śli, gdyż inaczej spuścizna, dla której kuratorem tutejszego adwokata Dra Maaramorosa ustanowiono tym którzy do niej prawa swe wykażą a gdyby o nią nikt się nie zgłosił, wysokiemu skarbowi przyznana zostanie.

C. k. m. del. sąd powiatowy Kołomyia dnia 30 listopada 1878.

(7795 2-3) **Obwieszczenie.** L. 4703

Ck. Sąd obwodowy podaje do wiado- mości, że oświada nad Józefem Guadkiewi- czem synem po Sebastianie Guadkiewiczem jako umysłowo niedołężnym na nieograni- czony czas została przedłużona.

Nowy Sącz dnia 17 sierpnia 1878.

(7810 2-3) **K o n k u r s.** L. 22540.

Na posady 1) ek. poczmistrza w Tłu- stem w powiecie Zalesz-zyckim za kontra- ktem służbowym i kaucją w kwocie 500 złr. z rocznymi poborami: płacy 500 złr. ryczałtu kancelaryjnego 120 złr. ryczałtu za przyprawkę 88 złr. 20 ct. i systemizowanych należności jezdnych za przewożenie poczt z obowiązkiem utrzymywania sześciu koni i na- leżytych środków pocztu przewozowej.

2) Ck. ekspedienta pocztowego w Du- blanach w powiecie Lwowskim za kontra- ktem służbowym i kaucją w kwocie 200 złr. z rocznymi poborami: płacy 150 złr. rycza- łtu kancelaryjnego w kwocie 40 złr. i ryczałtu w kwocie 650 złr. za utrzymywanie co- dziennych jazd pośladczych do Lwowa.

Podania o każdą z tych posad należy wnieść w przeciągu czterech tygodni do ek. krajowej dyrekcji poczt we Lwowie.

Lwów dnia 25 grudnia 1878.

(7780 3-3) **E d y k t.** L. 8406.

Ck. Sąd powiatowy Jarosławski ogła- sza iż dnia 24 stycznia 28 lutego i 4 kwie- tnia 1879 każdym razem o 10 godzinie ra- no odbędzie się w gmachu sądowym publi- czna sprzedaż realności pod lk. 59 w Mak- owisku celem zaspokojenia kapitału 150 złr. z p. n. na rzecz zakładu kredyt. włościań- skiego we Lwowie.

Cena wywoławcza wynosi 300 złr., zaś wadium 30 złr.

Blizsze warunki są w tus. registraturze do przejrzania.

Jarosław 21 października 1878.

(7770 3-3) **E d y k t.**

L. 7358. C. k. sąd obwodowy w Prze- myślu ogłasza niniejszem, że w dniach 31 stycznia 28 lutego i 27 marca 1879 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w gmachu sądowym licytacja folwarku „Olsza- nica Henrykówka“ w powiecie jaworowskim położonego do małżonków Henryka i Kata- rzyzy Müllerów należącego na rzecz c. k. uprz. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie celem zaspokojenia wierzytelno- ści 7000 zł. w. a. z pn.

Wartość szacunkowa tej realności wy- nosi 28.000 zł. w. a. która to cena wywo- łana zostanie.

Chęć kupienia mający obowiązany bę- dzie złożyć przed rozpoczęciem licytacji wa- dium w kwocie 2.800 zł.

Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tutejszósądowej registraturze.

Przemyśl 24 lipca 1878.

Sundmachung.

Die mit der h. o. Sundmachung vom 26 October l. J. 31. 18660 zur allgemeinen Kenntniß gebrachte Handels-Ministerial-Ver- ordnung vom 18 October 1878 31. 30188 in Bezug auf die Annahme von Frachtbefragungen für die in Bosnien und der Hercegowina be- findlichen f. f. Commanden, Truppen und An- stalten und deren Angehörige, wird im Grün- de der Verordnung des h. Handels-Ministeriums vom 18 December 1878 31. 36586 abgeän- dert wie folgt:

1 Das Maximalgewicht der mittelfst Post zu befördernden Frachtbefragungen nach Bosnien und der Hercegowina wird bis auf Weiteres auf 2 Kilogr. beschränkt.

2 Nebst den Sendungen mit Flüssigkeiten und solchen, deren Inhalt dem Verderben unterliegt, werden von nun an alle Sendungen mit Gewürzen von der Be- förderung ausgeschlossen.

3 Alle nach Bosnien und der Hercegowina bestimmten Postbefragungen müssen auf der Adresse auch den Bestimmungsort ent- halten.

Die mit dem Handelsministerialerlaß vom 21 November l. J. 31. 33-72 (Sundge- macht mit h. o. Verordnung vom 28-ten No- vember 1878 31. 20599) betreffende Regelung des Post-Fracht-Verkehrs nach Travnik und den Orten auf der Straßenn-Monte Dervent-Ser- ajevo bleibt vorläufig aufrecht.

Der k. k. Postdirection
Lemberg den 22 December 1878

Z drukarni W. Łozińskiego ul. Czarnieckiego, dom Wernera, l. 12.